

Sau Khi Giết Ông Xã Trong Game 5 Lần

Contents

Sau Khi Giết Ông Xã Trong Game 5 Lần	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	6
3. Chương 3	10
4. Chương 4	12
5. Chương 5	16
6. Chương 6	18
7. Chương 7	21
8. Chương 8	24
9. Chương 9	27
10. Chương 10	30
11. Chương 11	34
12. Chương 12	38
13. Chương 13	41

Sau Khi Giết Ông Xã Trong Game 5 Lần

Giới thiệu

Biên tập: EllieThể loại: Niên hạ, điền văn, live stream, trong nóng ngoài lạnh công x đáng yêu thụ (không nói nhiều về

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sau-khi-giet-ong-xa-trong-game-5-lan>

1. Chương 1

Quý Dương bị chuông báo thức hú dậy, nhắc điện thoại híp mắt nhìn đồng hồ, cái nhìn đầu tiên lại chú ý tới một tin tức mới đẩy lên.

“Bùng nổ, game streamer (*) nổi tiếng – Louie thật ra là AI (*)?!”

(*): Game streamer là những người vừa ngồi chơi game, vừa live stream cho mọi người xem. Còn live stream thì là quay trực tiếp.

(*): AI là trí tuệ nhân tạo hay trí thông minh nhân tạo.

Louie là một game streamer đang hot hiện giờ, tuy hần nổi tiếng, nhưng thời gian ra mắt lại không lâu, tính kĩ thì cũng chỉ mấy ngày sau khi bắt đầu kì nghỉ hè, tới giờ đã hai tháng. Nhưng giờ đây hần là một trong những streamer số một số hai của trực tiếp Ngôi Cao lớn nhất toàn cầu, fan từ các nước gộp lại thành tấn, Quý Dương cũng coi như là một trong những fan boy.

Cậu bị thông tin này làm giật cả mình tới mức chẳng còn thấy buồn ngủ.

Quý Dương xoa mắt mở khóa di động, tiện tay nhấn auto đọc, xuống giường vào phòng vệ sinh.

Chờ khi cậu đánh răng xong, cũng đã nghe xong nội dung sơ lược của cái tin tức này, hơi suy nghĩ vậy mà lập trường không kiên định lại cảm thấy có chút đúng.

Kỹ thuật của Louie ở trong game gần như là nghịch thiên, mười mấy nhân vật game ngoại trừ vị trí phụ trợ mà hắn không chơi ra, anh hùng ít được quan tâm nào mà tới tay hắn đều có thể trở nên xuất sắc. Được truyền thông và trong vòng truyền đi, trong thời gian ngắn nóng tới nổ tung. Live stream hai tháng, to nhỏ cũng đã chiến ít nhất năm, sáu trăm trận, mà hắn chỉ chết có hai lần, trong hai lần thì chỉ có một lần là bị thành viên bên phe đối thủ giết chết.

Trong tin tức còn lấy điểm này coi như là một trong những chứng cứ then chốt.

“Chúng tôi đã phỏng vấn qua các vị tuyển thủ chuyên nghiệp, đều cho rằng tình huống như vậy là tuyệt đối không thể. Nhưng bên phía nhà sản xuất của game đã đứng ra làm sáng tỏ, ở trong game Louie không hề sử dụng bất kì chương trình nào khác cả.”

Luận cứ khác trong bài báo thì bao gồm, khi live stream Louie ít tương tác với người xem, không hề có bất kì thông tin nào ở ngoài đời. Có thể nói ngoại trừ thao tác mà hắn bày ra trên màn hình vi tính, hiểu biết của người xem về hắn chỉ là con số không. Hắn chỉ mới mở miệng nói qua một câu đã để lộ ra hai ngôn ngữ cực kì khác nhau nhưng lại đúng tiêu chuẩn đến mức giật mình lú lẫm, nối tiếp bài báo này truyền thông còn nói là “Đây rất có khả năng là do giọng điện tử của AI, dù sao trong tư liệu cá nhân của Louie có để lộ cậu ta là người của nước C.”

Nhưng nếu nói tới chứng cứ lớn nhất, thì được cho rằng là vào mấy ngày trước khi Louie nhận phỏng vấn của website có tiết lộ điểm quan trọng trong thao tác của mình là nhớ rõ thời gian làm lạnh skill (kỹ năng) của thành viên đối diện và thành viên phe mình, cùng với skill mà mỗi thành viên có thể sử dụng sau một giây và cách thức ứng phó tốt nhất của mình, né hay tấn công đều có thể dựa theo một cách tinh chuẩn.

Mặc dù nghe thì rất hay, cũng có không ít người chơi cao cấp dùng chiêu này. Nhưng chỉ cần là người chơi hay người đạo bất kì game nào cũng biết rõ nói thì dễ mà làm thì khó, nhớ kỹ một phút là dễ, nhớ kỹ sơ sơ cũng dễ, có thể nhớ hết không sai một lần à? Lại nói, coi như chú có tính trước thật thì thế nào? Phóng skill là chuyện trong nháy mắt, sao có khả năng tồn tại một người chơi có thể nhớ kỹ hết mấy chuyện này còn phải phóng skill của mình trong mấy giây?

Nói cho cùng thì bị người lên án nghi ngờ nhiều nhất vẫn là tỉ lệ tử vong nghịch thiên của Louie.

Mặc kệ trên báo có nói sao, Quý Dương vẫn rất thích Louie. Kỹ thuật giỏi, luôn dễ có fan nhất, hướng chỉ là một streamer người nước C ở trực tiếp Ngôi Cao làm lớn đến vậy coi như xưa nay chưa từng có một ai, hơn nữa còn là trong khoảng thời gian ngắn như vậy.

Mà Quý Dương làm fan của Louie thì thấy rất bình thường. Từ nhỏ đến lớn luôn luôn bình thường không có gì lạ, ngoại trừ học đại học ở trường nổi tiếng, mấy chuyện khác cũng chẳng có nơi nào là chói mắt.

Cậu rửa mặt xong xuôi mở cửa phòng chuẩn bị xuống ăn sáng, bỗng nhiên có hai cánh tay bụ bẫm nhào lên ôm lấy đùi cậu, là con gái của anh cậu – Văn Văn, năm nay ba tuổi.

“Chú ơi.”

Quý Dương cúi người ôm bé mập đang ngồi xồm ở dưới đất lên, sau đó hôn lên mặt bé, cười hỏi: “Văn Văn sao lại tới đây?”

Quý Văn Văn bi bô nói: “Ba ba nói là mai chú sẽ đi học, nên con bảo ba đưa con tới thăm chú.”

“Chu choa đúng là tục tưng của chú mà.”

Quý Dương ôm cháu gái mềm mại ngồi xuống cạnh bàn ăn, Quý Văn Văn quen cửa quen nẻo chủ động lấy điện thoại của Quý Dương ra muốn chơi, cúi đầu hờ hững hỏi cậu: “Chú, chú tìm được bạn trai chưa?”

Cục cưng hiểu ngầm cho một kích.

Quý Dương – dân FA vạn năm ngay cả mối tình đầu cũng không suông sẻ – không nghĩ tới, mới sáng sớm ngủ dậy đã bị làm tổn thương ngay nhà mình.

Chị dâu Quý Dương – Trương Lâm đang ngồi xem TV trong phòng khách nhận được ánh nhìn của Quý Dương, lập tức phát tay mở miệng rũ sạch quan hệ: “Không phải chị dạy, là anh em dạy.”

Anh của Quý Dương – Quý Hạo ngồi ở bên cạnh đầu ngón tay nhanh chóng bấm bàn phím xử lý công việc, chẳng thèm quay đầu mà nói: “Lẽ nào tới giờ em còn FA không phải là sự thật à? Làm người thì phải biết đối mặt với hiện thực.”

“Ăn sáng cho anh tức chết.” Quý Dương nghiêm mặt dùng sức cắn một cái bánh quẩy, nhưng hiện thực cay đắng chẳng thể nào phản bác.

Trong căn phòng này chỉ có mình bé Quý Văn Văn là tri kỷ nhất, bé đặt điện thoại xuống ôm Quý Dương xoa ngực cậu, “Chú đừng giận.”

Quý Dương là một chàng gay, giới tính người nhà đều biết. Ba mẹ cậu dù cho lúc đầu có hơi thất vọng, nhưng thất vọng này rất nhanh liền hòa tan nhờ anh cậu kết hôn và sự ra đời của Quý Văn Văn.

Đời người khôn khó như vậy, còn không bằng onl game chiến hai trận, Quý Dương có hơi cảm động lây với các thiếu niên nghiện internet.

Chờ khi thân thiết với cháu gái xong, thuận tiện giải quyết bữa sáng, Quý Dương lập tức về phòng mở cổng đăng nhập game.

Cậu đang chơi game đang hot khắp thế giới hiện giờ, cũng là game mà Louie live stream.

Thừa lúc vào game Quý Dương liền mở di động theo thói quen mở phòng live stream của Louie, buổi sáng Louie live stream một tiếng, buổi tối thì live stream hai tiếng, giờ vừa đúng lúc hắn đang live stream. Quý Dương chuẩn bị bắt đầu học hỏi mỗi ngày, hi vọng bản thân cũng sẽ có một ngày có thể trở thành carry, đó chính là mục tiêu trong lòng Quý Dương.

Sau khi đăng nhập thành công, Quý Dương đầu tiên là sửa sang lại trang bị của mình, chờ nhấn xuống ghép đôi sau đó liếc nhìn live stream, trong màn ảnh Louie cũng mới nhấn ghép đôi không lâu. Quý Dương cũng không nghĩ nhiều, mãi đến tận khi ghép đôi thành công vào lựa chọn nhân vật, cậu mới liếc nhìn live stream của Louie, sao mặt lựa chọn nhân vật bên hắn và mặt game bên mình giống nhau vậy nhỉ?

Quý Dương đã cảm thấy tim mình nhảy căng lên. Tuy level (cấp độ) của cậu không thấp, nhưng gần như luôn lấy phụ trợ làm chính chơi thắng cho vui, nếu thật sự xếp chung trận với Louie, HP (máu) nhân vật này dù có x10 cũng không đủ cho cậu đánh đó.

Hoảng loạn cũng không kịp rồi, Quý Dương mở to hai mắt nhìn màn hình game nhảy đến năm năm đối lập cuối cùng vào trận, nhìn thấy ID ở vị trí đánh hoang đã đối diện rõ ràng là: Louie Lộ Dịch.

Cậu cúi đầu nhìn live stream, mình làm thành viên phe địch của Louie, ID tiếng Trung duy nhất: Dương không muốn rời giường, đúng là vô cùng chói mắt ngu ngốc trong ngu ngốc.

Sắp xếp chung một trận thì thôi, cố tình còn ở phe thủ, đây là tạo nghiệt gì đây.

Tay Quý Dương cũng sắp run lên, một nửa là kích động của fan boy, một nửa là kinh hoảng thật sự. Cậu mở khu bình luận của phòng live stream, khu bình luận màu trắng đã hoàn toàn che lại màn hình live stream.

“Mỗi ngày thấu cảm với người chơi đối diện.”

“Có thể ngược tình hình thành đồ ăn chỉ có Louie của tui.”

“A a a, Lộ Dịch xin gả!”

Có lẽ là vì cái bài báo mà Quý Dương đọc qua kia, trong bình luận cũng có vài anti.

“AI do một công ty game đẩy ra mà cũng có nhiều fan chưa lấp nào như vậy, ha ha.”

“Louie là AI, AI, AI, nhanh tay tắt đi.”

“Anti đúng là mắc ói, cứ mơ tưởng ghen tị đi nhen, bấm nút biến!”

Người xem trong khu bình luận lên cao nhiệt huyết, không chút đồng cảm cho sự xoắn xuýt của Quý Dương giờ phút này.

Không đợi Quý Dương suy nghĩ nhiều, tiếng game lập tức nhắc nhở cậu trận chiến sắp bắt đầu. Cậu nhanh tay nắm chặt con chuột, tay kia đề bàn phím, hít sâu một hơi chuẩn bị dù có như nào thì cũng phải đánh xong trận này, cũng đâu phải là không thua qua đâu.

Nhưng cậu mới đưa trái tim về trạng thái ổn định, các đồng đội đã không xong.

“F**K! Mới xem live stream của bố, đại thần xin chụp ảnh chung.”

“Tui vậy mà được xếp chung với Louie, cảm động trời đất!”

“Móa nó, còn chơi cái méo gì nữa chứ...”

Trong năm thành viên đã có ba người hú hét muốn chụp ảnh lưu niệm, có một người cam chịu nói muốn treo máy, cuối cùng chỉ còn lại có cậu đi dọn binh tuyến.

Game này tuy là phân chia khu vực người chơi khác nhau, nhưng đa số người chơi luôn lựa chọn ghép toàn diện, ghép toàn diện hội tụ gamer từ các nơi trên thế giới, chỉ là khi giao lưu và giọng nói trong game đều sẽ được phiên dịch thành ngôn ngữ địa phương, không ảnh hưởng đến trải nghiệm game còn có thể rèn luyện kỹ thuật chân chính, đây cũng là nguyên nhân ghép toàn diện được người chơi nhiều nhất.

Quý Dương biết Louie chưa bao giờ đánh chữ trả lời trong game, cho nên dù trong lòng rất ngứa ngáy, nhưng cũng không tình tò tha thiết hay là yêu cầu chụp ảnh chung.

Mình phải là một người đi đường version fan biết bình tĩnh kiềm chế, như vậy thì Louie mới cảm thấy mình là một bông sen trắng thuần khiết không vờ vịt.

Chờ cậu dọn xong một làn binh tuyến thuận tiện thu lại não động không biết xấu hổ, khi đưa nhân vật game chân ngắn tới khu hoang dã của mình chuẩn bị thử hỏn hển dùng tí lực công kích yếu ớt của phụ trợ để đánh quái vật nâng kinh nghiệm, đã thấy trên màn ảnh đột nhiên liên tiếp lóe lên thông báo ba người bị giết.

Louie mới cấp ba đã ở khu hoang dã của kẻ định dùng thao tác cực kì dờ mờ một mình giết hết ba đồng đội bên cậu, mấu chốt là đồng đội của cậu bị giết xong còn rất không có triển vọng mà đánh chữ giọng điệu dập dờn: “A ~~ bị Louie giết, thoải mái thoải mái.”

“6666 “

“Nam thần rếp tui ngay mặt!”

Quý Dương thao tác nhân vật mới cấp 2 đứng ở cạnh lùm cỏ đã lộ tầm ngắm, bỗng nhiên không biết nên bước lên hay lùi về sau mới tốt. Trong phút chốc cậu do dự, Louie đã thao tác nhân vật đứng trước cậu hai bước.

Dù acc của Louie tuy chỉ còn dư lại khoảng hai giọt máu, Quý Dương cũng biết là lên không được. Máu ít giết ngược là tuyệt tác của Louie đó, xuất sắc không biết bao nhiêu lần, lượt click video ở mấy website lớn đã sắp nổ tung rồi, fan download cũng có thể bán sỉ.

Quả nhiên Louie chẳng có tí sợ sệt, một skill dịch chuyển trực tiếp đến trước mặt Quý Dương. Quý Dương nghĩ thâm dù sao cũng phải chết, vẫn nên chống trả chết một cách quang vinh thì hơn, ai mà nghĩ tới cái skill mà cậu phóng ra tưởng là sẽ bị Louie né đi một cách hoàn mỹ, lại đánh lên người nhân vật của đối phương, từng chút đánh Louie đến mức chỉ còn lại có tí máu.

Quý Dương theo bản năng thêm một đòn công kích bình thường, màn hình game lập tức lóe lên thông báo người chơi Louie bị giết chết.

Chuyện chuyện chuyện này đúng là không khoa học! Bản thân Quý Dương cũng bối rối.

Quý Dương cúi đầu liếc nhìn live stream, cậu lập tức tìm ra nguyên nhân mình bỗng dưng có thể đơn phương giết đại thần. Màn hình game của Louie bị lag đến mức có thể nhìn thẳng, dẫn đến thao tác vô hiệu tặng cho Quý Dương một đầu, không có liên quan tí gì đến kỹ thuật bấm gà của Quý Dương.

Dù thế nào đi nữa, giờ cậu đã là người thứ hai giết Louie ở trong game, quá mức kích động Quý Dương suýt chút nữa lật khỏi ghế.

Về phần các đồng đội của cậu vốn chẳng có hứng thú cũng lập tức kinh ngạc.

“Ghê, phụ trợ đơn phương giết Lộ Dịch, xem ra đánh được rồi!”

Nói xong từng chút bình lên trách nhiệm của mình.

Người chơi đối diện giải thích giùm Louie, “Là mạng bị lag, nếu không thì chết hết rồi.”

Trong khu bình luận của live stream thì đều bình bình hưng phấn chúc mừng streamer đã chết, đây đúng là hiếm thấy Louie chết một lần cứ như trúng thưởng năm triệu.

“Xin chúc mừng, xin chúc mừng!”

“Dương Dương không muốn rời giường chú nổi tiếng rồi ha ha ha ha.”

“Ghi danh sử sách nhé Dương Dương của tui.”

“Dương Dương chấp nhận để tui thêm bạn nhen ha ha ha, cũng coi như gián tiếp tiếp xúc với Lộ Dịch của tui.”

“AI đúng là âm hiểm, mới lên báo thôi là đã chết một lần, thức tỉnh đi loài người!”

Nhưng vấn đề mạng của Louie dường như cũng chỉ lag trong nháy mắt, bởi vì các đồng đội của Quý Dương vất vả lắm mới nhặt về tự tin chiến một làn sóng phản công, rất nhanh liền bị Louie sống lại giết sạch sành sanh.

Một lần nữa làm chỉ huy một mình trong lòng Quý Dương khổ ha ha, coi như 1vs1 chỉ còn lại có cậu và Louie sống thì cậu cũng đứng ở dưới tháp không dám ra ngoài. Dù sao bốn người gộp lại cũng không đáng sợ bằng Lộ Dịch mà.

Có thể là hiện thực tàn khốc, khi Quý Dương sợ hãi rụt rè đi dọn binh tuyến, Louie đã từ khu hoang dã vọt đến trước mặt cậu, còn dắt theo chiêu lớn một giây đánh về phía cậu không chút lưu tình.

Quý Dương nghĩ thầm lần này mình nhất định là chết rồi? Nhưng ai mà biết tự dưng mạng của Louie lại lag, gần như là động tác chậm chạp đến trước mặt Quý Dương dưới sự giúp đỡ của tháp phòng ngự mà tự cho mình một đầu.

Quý Dương vẫn mơ, cúi đầu nhìn khu bình luận cũng tưởng mắt mình bị mù, mạng quen nhau hả?

“???”

“Không khoa học, mạng không khoa học.”

“Sợ là có virus rồi!”

“Sao mới thấy Dương Dương là khoa trương vậy nhỉ, bỏ bùa là đây ư.”

Ngay cả Tần Lộ Dịch ở phía bên kia cũng khó chịu nhứu mày, liếc nhìn dây điện của mình, nghi ngờ chẳng lẽ là có yêu quái ở trong đó.

Nhưng mọi người đều không nghĩ tới, trong dây điện có thể là có yêu quái thật. Bởi vì trong cuộc chiến mười phút ngắn ngủi ấy, chỉ cần Louie tới trước mặt Quý Dương là nhất định lag đứng lại, cứ thế mà bị Quý Dương giết hết năm lần.

Cho dù các thành viên khác bị Louie giết đến chết đi sống lại, Quý Dương cuối cùng cũng thua, nhưng chẳng thể nào xoá bỏ chiến tích của một trận game mang tính lịch sử này.

Cậu, một phụ trợ gà, một mình giết Lộ Dịch năm lần, lưu danh sử sách!

Quý Dương cảm thấy mình hoặc là đang ở trong mơ hoặc là đang hoa mắt. Sau khi nhào tới trước màn hình vì tính xác nhận nhiều lần, cậu nhảy nhót không nhìn được mà cười, ôm điện thoại mình lần lên giường lần qua lần lại bốn, năm vòng. Cuối cùng vẫn không hóa giải được kích động của mình, vì vậy lén đăng nhập vào weibo không có bao nhiêu người biết, xóa đi chữ quan trọng, post một status để chúc mừng.

“Một ván năm lần, năm lần, mình phá kỷ lục, cảm ơn sự trợ giúp thần thánh của mạng L, làm L nằm ngang bị ‘thượng’, mua ha ha ha ha.”

Có lẽ là do cách tấn công thần kỳ của mạng, hôm nay Louie chỉ chơi ván này liền tắt game, mọi người tỏ vẻ đã hiểu, nhưng phát hiện hần cũng không tắt luôn live stream như bình thường, vì vậy cũng không ai rời đi ngay.

Một lát sau, khi mọi người không dự đoán được, một giọng nam trẻ tuổi đột nhiên vang lên.

“Lần live stream này là do mạng của tôi, mà ảnh hưởng tới hiệu quả live stream, hi vọng mọi người đừng xoắn xuýt với người chơi bình thường, ảnh hưởng trải nghiệm game sau này của đối phương. Chuyện cần sáng tỏ khác là, câu chuyện AI chỉ là lời nói vô căn cứ, cuối cùng, vì nguyên nhân cá nhân nên bắt đầu từ tuần sau sẽ không live stream vào buổi sáng nữa.”

Dĩ nhiên là Louie mở miệng nói chuyện, không chỉ nói một hai chữ mà là cả một đoạn, đủ để gọi hồn khán giả đang trong hoảng hốt.

Người cảm động nhất chính là Quý Dương. Cậu gặp qua không ít streamer game, dưới tình huống phần lớn không có bao nhiêu streamer sẽ nói chuyện vì đối thủ, có một vài streamer còn ám chỉ hoặc giả bộ lơ đãng dẫn dắt fan làm một vài hành vi không lý trí. Nhưng bây giờ Louie bị mình chiếm hời giết năm lần mãi đến tận khi phá kỷ lục, lại còn khuyên người xem giùm mình.

Tuy giọng nói đã thoáng bị điều chỉnh qua, nhưng sự từ tính là không thay đổi được, cách khoảng không truyền đi mang theo sự che chở của đàn ông, nhân cách mị lực tỏa sáng từ trong máy vi tính ập vào mặt Quý Dương.

Dân FA Quý Dương lần đầu tiên động lòng với một nhân vật thân phận không rõ bên kia máy tính, trong lòng tuôn trào những cảm xúc khó có thể trút đi, suýt nữa làm sụp lò xo trong đệm giường.

Xem ra học kỳ mới phải cố gắng đặt chuyện thoát kiếp FA lên bảng kế hoạch, nếu không sẽ động lòng với một người chưa từng gặp mặt, trước khi ngủ Quý Dương nghĩ thầm mang theo tự trách.

2. Chương 2

Sau khi kết thúc live stream.

Tần Lộ Dịch tắt vi tính, tựa lưng vào ghế dụi dụi mắt. Ngón tay hần thon dài, móng tay cũng được cắt rất ngắn, nhắm mắt lại vẫn có thể nhìn thấy đường nét của đôi mắt góc cạnh hơn người phương Đông một ít, mái tóc màu nâu cũng hơi khác biệt, đây là lý do vì sao bề ngoài của hần giống với mẹ ruột của mình hơn.

Lúc này, cửa phòng bị người gõ nhẹ hai cái, Tần Lộ Dịch mở mắt ra.

“Lộ Dịch, dì có thể vào không?” Một giọng nữ dịu dàng vang lên.

Hần đứng dậy đi mở cửa, chỉ mở ra khoảng nửa người liền dừng lại, cũng không có ý để người ngoài cửa bước vào, “Dì có chuyện gì không?”

Trần Uẩn ở ngoài cửa không nhìn được lộ vẻ khó xử với sự lạnh nhạt của Tần Lộ Dịch, cô gắng gượng nở nụ cười dịu dàng hỏi: “À, dì muốn nói chuyện với con về vụ trường học, mình có thể vào phòng rồi nói không?”

Lúc này, Tần Lộ Dịch mới lùi ra sau một bước, tiếp đó xoay người vào trước. Trần Uẩn vào phòng theo hần, liếc mắt là thấy rương hành lý đã được dọn xong bên giường, hiển nhiên Tần Lộ Dịch đã chuẩn bị rời đi xong hết cả.

Không chờ cô mở miệng đã nghe Tần Lộ Dịch nói: “Con sẽ đến trường trước một tuần, cũng là vào ngày mai, mọi người bận việc không cần tiễn con, bên ba con sau này cũng phiền dì quan tâm rồi.”

Lý do thoái thác trăm đi nghìn về trong lòng Trần Uẩn trước khi gõ cửa phòng Tần Lộ Dịch chưa gì đã bị kẹt lại.

Tần Lộ Dịch rất giống cha hắn, không nói chuyện quá nhiều, nhưng chỉ cần mở miệng nói là dù có giọng điệu nhẹ nhàng mấy đi nữa cũng không cho phản bác, cắt đứt đường sống lại cần thận chặt chẽ.

Cha Tần Lộ Dịch – Tần Lễ đang nổi giận bởi vì Tần Lộ Dịch không nghe ông sắp xếp, cố ý tự chọn một trường trong nước, lúc cơm tối còn nói muốn cắt hết tiền học phí và tiền sinh hoạt của Tần Lộ Dịch, hai cha con cãi lộn rất không vui. Mẹ kế Trần Uẩn kẹt ở giữa lại là người lo lắng nhất, thừa dịp Tần Lễ đang gọi điện thoại trong phòng làm việc mà lén cầm thẻ ngân hàng lại đây.

Từ lâu cô đã lường trước bản thân không thể thuyết phục được Tần Lộ Dịch, chỉ là không nghĩ tới Tần Lộ Dịch lại chẳng hề cho mình cơ hội nói chuyện.

“Vậy thì, dì tôn trọng suy nghĩ của con, ” Trần Uẩn tìm từ, mở miệng lần nữa, cũng đặt thẻ ngân hàng trên tay mình lên bàn vì tính của Tần Lộ Dịch, “Trong thẻ này có 50 nghìn đồng, khai giảng phải tiêu dùng khá nhiều, con bỏ cái nào vào hộp, khi nào thẻ hết tiền thì cứ nói với dì, dì gửi thêm cho.”

“Không cần đâu dì, ” Tần Lộ Dịch không có ý muốn, “Tự con có tiền.”

Cảm xúc trong đôi mắt màu nâu nhạt của Tần Lộ Dịch rất nhạt nhòa, Trần Uẩn thì càng lo lắng. Lộ Dịch là một đứa trẻ rất ưu tú, từ khi cô đến nhà họ Tần một năm trước liền biết. Từ sâu trong đáy lòng cô rất muốn có một đứa con của mình và Tần Lễ, nhưng ngại bởi suy nghĩ của Tần Lộ Dịch, trước khi cô gả vào đã chuẩn bị không sinh rồi, vừa vào cửa là bắt đầu hết lòng muốn xây dựng mối quan hệ tốt đẹp với Tần Lộ Dịch.

Nhưng Tần Lộ Dịch luôn thờ ơ với cô, Tần Lễ rất phản cảm chuyện này, cho là Tần Lộ Dịch không biết tốt xấu. Nhưng Trần Uẩn biết, Tần Lộ Dịch không có ý kiến gì với mình cả, hắn tạm thời không thể hoàn toàn tiếp nhận mình cũng là chuyện bình thường.

Khi Trần Uẩn bối rối chúc ngủ ngon xoay người muốn rời đi, Tần Lộ Dịch bất ngờ lên tiếng.

“Dì, trong nhà này, dì và ba con là chủ, rất nhiều khi quyết định cũng không cần quá suy xét tới con, dù sao thì cuối cùng con cũng sẽ rời khỏi nơi này để xây dựng gia đình cho mình.”

Lời này có ý riêng, Trần Uẩn sững sờ ở cửa còn chưa chờ nghĩ lại, Tần Lộ Dịch đã chúc cô ngủ ngon cũng khép cửa phòng lại.

Chờ khi Trần Uẩn về phòng, Tần Lễ đã nằm ở trên giường đeo kính đọc sách, thấy cô vào liền để sách xuống, nói như đã liệu trước: “Khuyến không nổi đi?”

Trần Uẩn chần chờ thuật lại câu nói vừa nãy của Tần Lộ Dịch cho Tần Lễ nghe, sau đó hỏi: “Ông Tần, ông nói coi, Lộ Dịch nó có ý gì?”

Trong lòng cô mặc dù có suy đoán mơ hồ, nhưng Trần Uẩn không dám kết luận ngay được. Lộ Dịch bảo mình có thể yên tâm mạnh dạn đi sinh con, hắn không có ý kiến?

Trên mặt Tần Lễ chợt lóe vẻ nhẹ nhõm, cũng rất trực tiếp: “Có lẽ là ý mà em nghĩ đó.”

Lòng của hai cha con đều tựa gương sáng, chỉ có Trần Uẩn là lặn qua lộn lại cả đêm mơ hồ không sao ngủ ngon cho được.

Buổi sáng cách một ngày.

“Mấy đồ ăn này mang tới phòng ngủ phải biết chia cho bạn cùng phòng, ga giường chăn nệm mẹ chuẩn bị cho con thêm hai bộ, chịu khó thay đó!”

“Trước khi vào trường thì bảo anh con dẫn con đi ăn bữa ngon, đừng có suốt ngày ăn mấy thứ thực phẩm rác có lượng calorie cao biết chưa?”

Quý Dương thở hắt hên nâng hết đồng hành lý bỏ vào cốp sau, vâng dạ đáp lại lời dặn của ba mẹ.

Mẹ cậu thấy cậu ngoan, lặng lẽ nhét cho cậu một xấp tiền mặt.

Đại học S cách thành phố cậu ở khoảng 4 tiếng đường xe, anh cậu xin nghỉ đưa cậu đến trường.

(Nhớ lại)

Đám người trong lớp nói chuyện tới khí thể ngất trời, họ chỉ mới là sinh viên năm nhất cuối cùng cũng đã tới lúc chào đón tân sinh viên được một lần, đa số mọi người rất kích động. Nói tới chuyện chào đón người mới, Quý Dương mắc bệnh lười cũng chả muốn đi, vì vậy yên lặng che giấu trong lớp chuẩn bị không nói chuyện để có thể tránh được một kiếp.

Ai ngờ cổ vẫn học tập không hỏi gì hết, mà trực tiếp thông báo một list tên sinh viên lúc đó sẽ đi theo thầy tổ chức việc đón người mới, bên trong bất ngờ có tên của Quý Dương.

“Xui quá, ” Quý Dương la khổ, bị dây an toàn làm vướng lại nên không ngã xuống được.

Quý Hạo liếc nhìn cậu từ trong gương chiếu hậu, “Sao vậy?”

“Cổ vẫn bảo em đi đón người mới, ” Quý Dương đắng cay sâu sắc, “Thời tiết nóng như này, không muốn nhúc nhích.”

“Không phải đúng lúc lắm à.” Quý Hạo đỡ vô-lãng xoay nửa vòng, cười nói: “Lúc đi đón người mới phải ngấm nghĩa mấy cậu đàn em cho cẩn thận, xem có ai được hay không, cũng nhanh chóng giải quyết vấn đề cá nhân.”

Nói cũng hơi có lý, Quý Dương mím môi, xem như là thoả có thêm chút động lực.

Chờ khi đến trường, Quý Dương không cho anh cậu đưa nữa, tự mình kéo hành lý xuống, hỏi thăm cô quản lý KTX chút rồi lên lầu. Mở cửa phòng ngủ, căn phòng bốn người đã có ba người đến, cậu là người đến trễ nhất. Lúc này trên bàn cậu đã đổ đầy đồ ăn mà ba đứa bạn cùng phòng mang tới, trời nam biển bắc cái gì cũng có.

Trong phòng ngủ của Quý Dương ngoại trừ một tên học bá đọc sách không ngày không đêm, còn lại kể cả cậu đều là nên học thì học, nên chơi thì chơi. Lúc này có hai người mới đến đã bắt đầu ghép đôi chơi game. Học bá tên Dịch Tử Triết, hai người đang chơi game một người tên Viên Hiểu Huy một người tên Lô Hạo. Tính của họ cũng không tệ, cho nên ở chung phòng ngủ cũng rất hài hòa thân thiết.

Quý Dương chào họ một cái, hai anh em đang ở trong game lập tức quay đầu nói: “Mày chờ, tụi tao đánh xong ván này mới nói chuyện với mày!”

Quý Dương sững sờ, đây là chuyện gì?

Nhưng hai người đang chơi game không rảnh đáp lại, Quý Dương chỉ có thể làm mặt không hiểu đi trải giường chiếu trước.

Chờ cậu trải giường xong, hai người cuối cùng cũng xong 1 trận, họ lập tức một trước một sau nhào lên căn lại Quý Dương, một thằng mắt tỏa sáng một tên mặt tự hào.

“Dương Dương, mày đúng là cho phòng mình mặt mũi mà!”

“Đại thần như Louie mà mày cũng có thể giết năm lần, ha ha ha ha, lúc này Lô Hạo xem video với tao còn tưởng mình nhìn nhầm.”

Quý Dương được họ khen có hơi xấu hổ, thoái thác một cách súc tích: “Là do mạng của Louie.”

“Mặc kệ có phải do mạng hay không, ” Viên Hiểu Huy mở weibo cho cậu xem chủ đề đang đứng top bây giờ, “Cái chủ đề #Louie 1 ván bị giết năm lần # này đã đứng trong top 3 rất lâu rồi, sức nóng càng ngày càng cao, giờ mày ở trong game cũng sắp được mọi người biết hết.”

Quý Dương vội vã mở weibo của mình, nhấn vào trong chủ đề thấy live stream ngày hôm qua đã được người ta quay lại làm thành video, còn có người cất nổi biên tập Quý Dương đơn phương giết Louie năm lần, có người nhiệt tình thảo luận mạng nhà Louie có phải là người quen hay không.

Trong đó có một weibo đăng lại và bình luận cũng rất cao.

Không muốn nói chuyện ê hề hề: Cái gì cũng không nói, nếu là người quen của mạng nhà Louie, tui đã sửa lại ID hề hề hề hề.

Phía dưới kèm theo một tấm hình, nhân vật game trong hình có cái tên rất bắt chước: Dương Dương hồng muốn rời giường.

Bình luận ào ào tỏ ý muốn noi theo.

Cái đét gì chứ! Quý Dương nhìn bình luận ảnh một đồng, toàn một kiểu Dương Dương, vô cùng bối rối.

“Anh em, mày hot rồi, ” Viên Hiểu Huy vỗ vai Quý Dương, “Sang rồi thì đừng quên người ta đó.”

“Chưa gì tao đã thấy hơi sợ.” Quý Dương ngồi xuống mở vi tính vào game, đúng như mình đoán, lời mời kết bạn sắp nổ tung luôn rồi. Cậu bất chấp tất cả tất chức năng thêm bạn trước, sau đó nhắc nhở hai thằng bạn cùng phòng: “Tụi bây đừng có tuồn ID game của tao ra đó.”

Internet là Internet, nếu liên lụy đến hiện thực thì rất đáng sợ.

“Vậy mày đổi lại đi.” Lô Hào thêm nhỏ dãi nói: “Giờ mày đổi lại, tao sẽ đổi thành ID của mày trong một giây, cũng coi như có tiếp xúc với Lộ thần hề hề.”

“Mày đúng là bỉ ổi, ” Quý Dương đẩy mặt Lô Hào, “Nghĩ đẹp quá ha.”

Đây chính là ID giết qua Louie năm lần đó, giữ lại chút dư vị thì hay hơn, nếu đặt ở trong tiểu thuyết, cậu đây chính là yêu tinh làm Lộ Dịch ấn tượng sâu sắc he he he.

Bên khác.

Máy bay từ thành phố A đến thành phố S đúng giờ hạ cánh, Tần Lộ Dịch cũng không biết là đang có một chàng yêu tinh đang nằm mơ. Hắn gọi điện cho người bên đại lý bất động sản đã hẹn trước, báo thời gian gặp, mở màn hình tán gẫu, bên trong đang thảo luận về kế hoạch thừa dịp chủ đề lần này chuẩn bị nấu một độ hot của nhân viên live stream Ngôi Cao.

Tần Lộ Dịch cũng không tham dự vào việc này, hắn chỉ ký hợp đồng với Ngôi Cao trong vòng một năm, chỉ cần Ngôi Cao không ảnh hưởng đến cuộc sống của hắn, hành vi theo đuổi lợi ích lớn nhất của Ngôi Cao cũng không có gì đáng trách.

Nhưng vì phải live stream nên hắn cũng không tính ở phòng ngủ của trường, quanh trường có mấy tiểu khu hoàn cảnh cũng không tệ, Tần Lộ Dịch chuẩn bị thuê một căn nhà trọ trước.

Hắn và Tần Lễ từ lâu đã có quan niệm khác nhau, Tần Lễ cho rằng giáo dục nước ngoài sẽ giúp ích cho tương lai của Tần Lộ Dịch hơn, vả lại nhà ông ngoại của Tần Lộ Dịch ở ngay nước M, vì thế độc đoán quyết định cho hắn ra nước ngoài. Tần Lộ Dịch vốn đã không thích ra nước ngoài, cách làm cố chấp của Tần Lễ càng khiến hắn muốn phản kháng.

Thi đại học xong hắn tự chủ trương điền nguyện vọng, lúc trước hắn đã dự đoán được Tần Lễ sẽ lấy gì đây để uy hiếp mình. Tần Lộ Dịch cũng không muốn vì chuyện tiền bạc mà bị người sắp đặt, cho nên lựa chọn mở live stream ở trên mạng.

Tần Lộ Dịch làm việc luôn rất có chủ kiến của bản thân, từ nhỏ đến lớn, chỉ cần là chuyện hắn quyết định phải làm, thì không có chuyện nào là không đạt được mục tiêu trong mong muốn. Dù là game hay là chuyện khác, hắn đều thích dự tính từng bước chính xác trước, có thể suy tính mọi chuyện một cách lý trí, Tần Lộ Dịch không bao giờ thích phạm sai lầm.

Tuy nhiên, hắn mở tin tức bị click sập trên truyền thông hai ngày nay, nhìn cái ID “Dương Dương hồng muốn rời giường” đã xuất hiện rất nhiều lần, làm hắn không thể không ấn tượng sâu sắc. Chuyện này vẫn nói cho hắn biết, không có gì là có thể dự tính hoàn toàn chính xác được, bất kì lúc nào nơi nào trong cuộc sống đều có thể có chuyện bất ngờ xảy ra.

3. Chương 3

Nhàn rồi không được bao lâu, đã đến ngày đón tân sinh viên. Bận cả một buổi sáng, buổi trưa khó lắm mới được nghỉ ngơi một chút. Quý Dương cầm một ly trà sữa trốn dưới bóng cây ngắm nhìn phụ huynh và tân sinh đi tới đi lui. Túi lớn túi nhỏ mang nhà mang người, thậm chí ông nội bà nội ông ngoại bà ngoại cùng nhau lên trận cũng không hiếm.

So ra, sinh viên đại học năm nhất đi một mình cũng rất hiếm thấy.

Quý Dương mặt non, bởi cái tính lười biếng thích ở nhà nên da trắng bóc, T shirt thêm quần bò nhìn như học sinh lớp 10. Buổi sáng dẫn đường cho mấy em tân sinh, ánh mắt họ nhìn Quý Dương cứ như cảm thấy cậu đang lừa đảo. Mà Quý Dương nhìn cả một buổi sáng mệt nhọc như này lại có cảm giác là anh cậu kết bè với cổ vắn học tập cùng nhau lừa cậu.

Cả một buổi sáng, lý do “thoát kiếp FA” đã sắp không chống đỡ Quý Dương được nữa rồi.

Quý Dương liếc nhìn lung tung, muốn thoát khỏi tầm mắt của cổ vắn chạy đi siêu thị thổi máy lạnh một lát, ai ngờ mới đi được mấy bước thì cổ vắn đằng sau đã gọi cậu lại: “Ai, Quý Dương, bây giờ em rảnh chứ? Tôi đây đưa đàn em đi lấy đồ đi.”

Một viên trân châu theo ống hút suýt chút làm Quý Dương sắc cổ họng, phắc!

Cậu kêu khổ trong lòng, trên mặt lại nở nụ cười quay đầu lại, “Rảnh mà rảnh mà.”

Cổ vắn biết rõ tí suy nghĩ gian manh của cậu cũng không nói gì, chỉ lùi ra sau một bước nâng tay ra hiệu bảo Quý Dương tới dẫn người. Quý Dương chậm chậm đi tới một bước thành ba, lúc ngẩng đầu lên mới thấy rõ nam sinh đứng cạnh cổ vắn.

Người, người nước ngoài?

Quý Dương giật mình, ánh mắt rơi vào mái tóc nâu tự nhiên và gương mặt góc cạnh hơn người nước C của đối phương, lại nhìn người này tay dài chân dài dáng cao, đúng lúc cổ vắn chỉ tay nhìn về phía Quý Dương, tầm mắt hai người đối diện nhau, đối phương rõ là rất bình tĩnh, nhưng trái tim Quý Dương đã nổ tung rồi, FA mê trai đẹp chẳng hề có tí lập trường.

Cũng đẹp trai quá đi mất. Bình thường gương mặt quá góc cạnh của người nước ngoài cũng không nằm trong thẩm mỹ của Quý Dương, nhưng đàn em trước mặt đây rõ ràng là máu lai, dung hòa đặc điểm của người phương Đông và phương Tây, không nhiều không ít có trong cũng có ngoài, ghép lại với nhau trở thành hai chữ ‘anh tuấn’.

Động lực mất đi nên muốn thử chuồn đi lúc này đã quay về toàn bộ, thấy mấy nam nữ sinh viên năm trên đi đón người mới chung quanh cũng rục rịch có cùng mục đích muốn xúm qua đây, Quý Dương nhanh chóng bày ra sự trang nghiêm của đàn anh trước khi họ tới bắt chuyện, “Đàn em, em cứ theo anh đi.”

Nói rồi kéo Tần Lộ Dịch đi, suýt nữa liền chạy.

Cậu tự tin với dáng vẻ của một đàn anh, có thể làm đàn em nhìn mình với cặp mắt khác xưa. Lại không biết bản thân ở trong mắt Tần Lộ Dịch là dù có muốn giả vờ đứng đắn, nhưng lại không tự chủ được mà phồng hai má như khi uống trà sữa, ngay lập tức lộ ra nguyên hình, da dẻ mướt mà như hàng giả, cặp mắt vừa đen vừa sáng, trông rất đáng yêu.

“Anh tên Quý Dương, em tên gì, ” Suy nghĩ biến thái đã login, Quý Dương thăm hỏi thăm thông tin của Tần Lộ Dịch, “Ngành nào?”

“Em tên Tần Lộ Dịch, ngành lịch sử.”

Quý Dương nghe thấy hai chữ Lộ Dịch cũng sững sờ, nghĩ đi nghĩ lại cảm thấy là mình nghĩ nhiều, nhiều tên đồng âm, thể giới sao có thể nhỏ như vậy được, vì thế lập tức vút đi suy nghĩ ấy.

Giống câu trả lời sơ lược tóm tắt của Tần Lộ Dịch, hần chỉ đeo túi xách, không có hành lý nào cả, làm Quý Dương cảm thấy rất kỳ quái.

Quý Dương nhìn hai bên nhìn trước sau, cho rằng phụ huynh đang đi theo không xa, nhưng tìm một vòng cũng không tìm thấy người, liền nghi ngờ hỏi: “Em tới báo danh một mình à?”

Tần Lộ Dịch gật đầu, cũng không thấy có gì quá mức, nhưng vẻ mặt bình tĩnh của hắn làm Quý Dương hiểu thành mất mát.

Hạng người trước khi rời nhà cháu gái cũng không quên đến thăm như Quý Dương ngay lập tức liền tiếc vào cảm xúc, cảm thấy Tần Lộ Dịch tới báo danh không ai đi theo nhất định sẽ rất khó chịu.

“Không sao, ” Lùi đi hứng thú thả thính, cậu vỗ vai Tần Lộ Dịch, nâng cao ý thức trách nhiệm, “Chút nữa anh đi với em là được.”

Trong lòng Quý Dương đã có suy nghĩ thả thính trai đẹp rồi, giờ lại cảm thấy đàn em rất đáng thương, làm việc tự nhiên cũng theo làm tùy tùng, đi nhận giường chăn nệm về cũng muốn giúp Tần Lộ Dịch xách lên lầu.

“Đàn anh, em tự làm được rồi.” Tần Lộ Dịch nhìn Quý Dương lùn hơn hắn nửa đầu hai tay ôm một cái túi đồ lớn, trong lòng bồn chồn, nhưng sự nhiệt huyết của Quý Dương không hề giảm sút.

“Không sao không sao, anh phụ em.” Quý Dương mặt dày khoác lác, “Anh làm quen rồi, ở nhà làm suốt ấy.”

Mẹ Quý Dương mà nghe được là muốn đánh người.

Nhưng nhìn vẻ mặt “Anh biết em là trẻ mồ côi em không cần khách sáo với anh, anh sẽ rất quan tâm em” của đối phương, Tần Lộ Dịch không hiểu sao lại thấy hơi mắc cười.

Năm nhất xin ngủ ở ngoài rất khó, vừa nãy Tần Lộ Dịch đã biết được từ trong miệng Quý Dương, có lẽ hắn vẫn phải tốn một ít thời gian để ở trong trường. Căn nhà bên ngoài thì tạm thời dùng để live stream, cũng may không cách nhau xa, qua lại rất tiện lợi, cuối tuần có thể trực tiếp tới ở, phương án này cũng có thể tiếp nhận.

Mấy bạn cùng phòng khác trong phòng ngủ của Tần Lộ Dịch còn chưa tới, Quý Dương tìm giường của hắn, tay chân linh hoạt dựng đồ trải lên giường, phủ ga giường chăn nệm xuống, Tần Lộ Dịch đi toilet lấy chậu rửa mặt đựng nước, tìm một tấm khăn lau sạch bàn sách và ghế của mình.

Chờ dọn dẹp xong.

“Có chuyện gì em cũng có thể tìm anh, giúp được thì anh nhất định sẽ giúp.” Quý Dương lần thứ hai đặt tay lên vai Tần Lộ Dịch, lần này thì rất có mưu tính mà tiện thể trượt xuống, cảm nhận được bắp thịt đập chùng trên tay Tần Lộ Dịch, Quý Dương nhện nhạo trong lòng.

Hí hí hí, sờ đã ghê.

Tần Lộ Dịch cảm nhận được cái tay đó vỗ ba lần ngắt ba cái trên tay mình, biết sơ suy nghĩ của Quý Dương. Hồi cấp hai cấp ba đương nhiên cũng có rất nhiều người thích hắn, chỉ là không thả thính công khai như Quý Dương thôi. Tần Lộ Dịch cảm thấy Quý Dương giỡn rất vui, hắn cúi đầu cười nói: “Vây để tiện thì có thể thêm weibo của đàn anh không?”

Tần Lộ Dịch cố ý đè thấp giọng, nụ cười trên mặt tuy rất nhạt nhưng lại làm khí chất quanh hắn nhu hòa lại.

Quý Dương mặt ngoài thì gật đầu trịnh trọng: “Đương nhiên là được!”

A a a a, móa nó, mình phải đọc chết yêu tình này mới được!

Sau đó Quý Dương bay về phòng ngủ.

Ban đêm.

Tần Lộ Dịch bưng tô mì mình nấu xong ngồi cạnh bàn ăn, mở weibo lướt newfeed, chưa lướt được hai cái đã nhìn thấy ID quen thuộc “Dương Dương không muốn giường” và nghìn bài viết chung một nội dung.

Newfeed chẳng hề làm Tần Lộ Dịch thấy thú vị, chỉ là chữ ‘Dương’ làm hắn nhớ tới Quý Dương, Tần Lộ Dịch vừa khéo nhấn xuống khung bạn bè trong phần thông tin, quả nhiên phát hiện weibo “Dương Dương xoa eo lát đã” của Quý Dương.

Trong đầu bởi vì vẫn tự bỗng nhiên tránh ra đến hình ảnh cảm giác khá là sinh động, Tần Lộ Dịch bị não bổ của mình chọc cười, tiện tay mở weibo của Quý Dương.

Bài post mới nhất là vào ngày hôm qua, trên ảnh, Quý Dương dán mặt vào một bé gái mặt tròn bụ bẫm, thịt trên mặt hai người không nhìn ra ai mềm hơn ai.

Dương Dương xoa eo lát đã: Đi học là không nỡ bỏ cục cưng của tui nhất Hình ảnh

Khác với Tần Lộ Dịch xa cách người nhà, weibo Quý Dương ngoại trừ share vài nội dung hài hước, đa phần đều là ở cùng với người trong nhà hoặc là nơi dính đến người nhà. Nội dung mỗi bài post đều rất đơn giản, có thể nhìn thấy cuộc sống ấm áp của người post weibo giữa những hàng chữ.

Đầu ngón tay của Tần Lộ Dịch trượt trên màn hình di động hai lần, khi muốn thoát ra, một bài post của một tuần trước thu hút sự chú ý của hắn.

Dương Dương xoa eo lát đã: Một ván năm lần, năm lần, mình phá kỷ lục, cảm ơn sự trợ giúp thần thánh của mạng L, làm L nằm ngang bị ‘thượng’, mua ha ha ha ha.

Thời gian: 9 giờ 35 phút sáng một tuần trước.

Trong trí nhớ của Tần Lộ Dịch thì nhớ rõ đó là ngày mạng nhà hắn có yêu quái nên chỉ đánh một ván rồi tắt, kết hợp từ mấu chốt “Năm lần”, “Phá kỷ lục”, “Dương Dương”, “L” của bài post này.

Hắn nhủ mày đặt đũa xuống, có lẽ mình đã phát hiện ra chuyện gì rồi.

4. Chương 4

Dương Dương tục tưng: He he he he, hôm nay con đón người mới gặp được một đàn em, rất đẹp trai.

Anh hai: Nick name của em tại sao càng ngày càng tự kỉ vậy, cái này còn đáng ghét hơn cái kia Liếc

Chị dâu: Oa, thiệt hả, gửi hình qua cho chị xem đi.

Ma ma: Nick name của tục tưng Dương Dương rất đáng yêu.

Dương Dương tục tưng: Nổi giận Nổi giận

Dương Dương tục tưng: Chờ con tìm Hôn nhẹ , cảm ơn các quý ông và quý bà nhé Hôn gió

Quý Dương tắt nhóm chat, vô cùng lo lắng mà mở weibo của Tần Lộ Dịch, Quý Dương ban đầu còn nghĩ đối phương đẹp trai như vậy nhất định là thích selfie, thế thì mình sẽ cố gắng có thu hoạch trong vòng bạn bè nhanh thôi, kết quả nhìn thấy lại là một hàng chữ.

Đẹp trai như vậy mà bình thường cũng không tự selfie post hình để tạo phúc cho dân chúng á!? Đúng là người người oán trách.

Quý Dương cố kéo xuống, ngoại trừ nhìn thấy một bức hình trời xanh mây trắng kèm theo dòng chữ “Thời tiết rất đẹp” vào ngày nào đó tháng nào đấy trong vòng bạn bè, thì thật sự không thấy những thứ khác. Ngay cả viết chữ bình thường cũng lác đác nhìn rất đáng thương.

Dương Dương tục tưng: Không tìm được, ủa khóc, mai con sẽ nhân cơ hội đi chụp lên một bức.

Anh hai: Uống trà ngồi đợi. Mỉm cười

Dương Dương tục tưng: Nằm tay

Nói là muốn chụp lén, thật ra cũng không dễ, vì là tân sinh viên nên đột nhiên muốn tìm một người trong cái trường đông nghịt này vẫn rất khó, thêm Quý Dương lưỡi biếng thì đúng là khó càng thêm khó.

Do buổi sáng không có tiết, Quý Dương ngủ thẳng tới hơn mười giờ, lúc này mới bò lên đánh răng rửa mặt chậm chậm cùng bạn cùng phòng đến căn tin ăn cơm.

“Thời khoá biểu học kỳ này đúng là quá tươi đẹp, sáng thứ sáu chỉ học một tiết, thêm thứ bảy chủ nhật thì coi như là có ba ngày nghỉ ngắn rồi.” Viên Hiểu Huy đang nói thì bất ngờ chuyển mắt, câu chuyện cũng dừng lại.

Quý Dương ngẩng đầu lên nhìn theo tầm mắt của cậu ta, tò mò hỏi: “Mày đang nhìn gì đó?”

Ánh mắt Viên Hiểu Huy đi theo các em gái mới tới báo danh, giọng điệu mơ ước dập dờn, “A, cuối cùng cũng có bé đàn em để an ủi mấy tên đàn anh già cả.”

“Mày không sợ làm mấy ẻm sợ hãi, người ta mà thấy cái dáng này của mày thì không chạy trốn bằng vận tốc ánh sáng à?” Lô Hạo cười nhạo, “Còn an ủi đấy.”

“Đúng đó, ” Quý Dương cười ha ha phụ họa, “Đàn anh, thì nhất định phải có thái độ đầy kinh nghiệm, cái vẻ không thận trọng này của mày vừa nhìn liền biết là gà tơ.”

Viên Hiểu Huy không phục, “Sao, chẳng lẽ mày không phải gà tơ à?”

“Đương nhiên là không, ” Quý Dương nói dối không sợ đau lưỡi, nói dối không thêm đỏ mặt.

Ấy mà cậu vừa dứt lời, đằng sau bỗng nhiên vang lên một tiếng chào: “Đàn anh Quý Dương.”

Quý Dương vốn còn thờ ơ quay đầu lại, “Hả?”

Chờ khi thấy người, lập tức nửa mơ ngây ngẩn cả người, thế mà là Tần Lộ Dịch đang bưng đồ ăn, cậu cuống quýt nuốt chút cắn đầu lưỡi đáp: “Chào, chào em!”

Móa, Quý Dương nhanh chóng tính khoảng cách giữa hai người và âm lượng khi nói chuyện của họ vừa nãy có đủ để Tần Lộ Dịch nghe thấy ngôn luận gà tơ đó hay không, nhưng chưa đợi cậu tính rõ, Viên Hiểu Huy đã nhanh chóng phá hủy.

“Nhìn mày mặt non như này, còn cần phải ảo tưởng mình không phải là gà tơ!” Nói rồi muốn tới nhéo mặt cậu, “Để tao xem mặt mày dày bao nhiêu.”

Quý Dương muốn đỏ mặt, lại phải nhịn xuống, qua lại xoắn xuýt làm hai gò má trắng như tuyết của mình thành màu hồng nhạt. Hai tay đẩy Viên Hiểu Huy đang muốn quây cậu ra, cố đá người sang một bên.

“Tình cờ ghê, em cũng tới ăn à, có muốn ngồi chung bàn với tụi anh không?” Quý Dương ở dưới đáp Viên Hiểu Huy một cước, cuối cùng cũng làm cậu ta yên tĩnh lại, lúc này Quý Dương mới quay đầu nói với Tần Lộ Dịch.

Tần Lộ Dịch lắc đầu ra hiệu với bên kia, “Bạn cùng phòng của em đang ở bên kia chờ em, em không quấy rầy mấy đàn anh ăn cơm nữa.”

Quý Dương nhìn sang, cách đó không xa có một bàn ba người đã ngồi xuống.

“Được, em ăn ngon miệng nhé.” Quý Dương ngốc nghếch chào tạm biệt người ta.

Chờ Tần Lộ Dịch đi, Lô Hạo lập tức đến trước mặt Quý Dương hỏi cậu: “Ai cha, đàn em đó đẹp trai thật đó, quen ở buổi chào đón hôm qua à?”

Cho dù là bây giờ, Tần Lộ Dịch đẹp trai cũng không có cái lông gì liên quan tới cậu, Quý Dương vẫn cảm thấy mặt mày sáng lán, hơi há hê nói: “Ừ!”

Về quyết định không ngồi chung một bàn ăn cơm với mình của Tần Lộ Dịch, Quý Dương cũng thấy rất tốt, tiện cho cậu chụp ảnh.

“Mày làm gì đó?” Viên Hiểu Huy lại gần nhìn Quý Dương hèn mọn loay hoay điện thoại tìm góc chụp, thấy hơi lạ.

Lô Hạo hiểu, cười thần bí nói: “Đừng quậy nó, phải cho nó chụp hình người ấy chứ.”

Viên Hiểu Huy và Dịch Tử Triết thì mê man, “Người ấy gì, từ khi nào mà nó có người ấy rồi?”

Quý Dương cười phớt phớt, “Giờ không có, nhưng sau này sẽ có.” Cậu nhanh chóng điều chỉnh camera, vì không để bị phát hiện mà lấy góc độ yên ắng chụp một bức Tần Lộ Dịch đang mở miệng ăn cơm.

Sau đó đặt điện thoại lên bàn, lấy hai ngón tay phóng to lên xem.

Tần Lộ Dịch trong hình mang theo chút phản quang, đường nét hơi được làm mềm lại. Ánh mặt trời chiếu tới cũng khiến sự máu lai đặc biệt của hắn trở nên không còn nổi bật thế nữa, nhưng nói tóm lại thì vẫn đẹp trai ngời ngời như trước.

Ăn cơm mà cũng đẹp như vậy, mình thật hạnh phúc!

Thừa dịp ảnh còn nóng, Quý Dương không ngừng không nghỉ gửi vào nhóm chat của mình.

Dương Dương tục tưng: Khụ khụ, Xấu hổ Hình ảnh

Người nhà trong nhóm chat một giây trước còn đang nhiệt tình thảo luận việc sáng hôm nay Quý Văn Văn ăn thêm một quả trứng gà, lập tức yên tĩnh.

Một phút trôi qua.

Chị dâu: Oa, đây là đàn em đó à? Dễ nhìn dễ nhìn.

Ma ma: Quá đẹp trai, không an toàn.

Ba ba: Aiz.

Dương Dương tục tưng: Ba ba, ba thử dài gì chứ.

Anh hai: Để anh giải thích cho ba, “Giảm mục tiêu chút đi, mới có thể ngã nhẹ một chút, hoặc có thể làm cóc. Cóc mà muốn ăn thịt thiên nga là không thực tế, có thể hoàn thành một mục tiêu nhỏ trước, ví dụ như là tìm một người bạn trai khỏe mạnh trước đã.”

Còn có thể không thể gì nữa!?

Ba ba: Ừm.

Quý Dương tức đến mức muốn bỏ kết bạn, dứt khoát ẩn đi cái tin ấy.

Nhưng sau đó, khi đi học, cậu lật xem sách giáo khoa ngắm người, không nhịn được lấy bức ảnh chụp lên đó ra xem đi xem lại nhiều lần, thật ra trong lòng cũng dần dần dựa sát vào cách nói của anh cậu.

Đặc biệt là khi chú ý tới trong ảnh chụp lên còn có mấy cô gái đang lên nhìn Tần Lộ Dịch, thậm chí còn giong điện thoại về phía Tần Lộ Dịch có thể là muốn làm chuyện giống cậu, đáy lòng Quý Dương cũng có hơi lo.

Đừng nói tới, cậu còn chưa biết Tần Lộ Dịch là thẳng hay là cong.

Dưới sự tiến công ảo tưởng của hai bên, Quý Dương đắm ngực giậm chân cảm thấy trái tim đau thắt.

Nhưng dù cho ban ngày có phiền não bao nhiêu, tới đến Quý Dương không tìm không phỉ vẫn ngủ ngon lành cho tới rạng sáng.

Nghĩa vụ quân sự của tân sinh bắt đầu, trên sân tập vang lên tiếng hô khẩu lệnh động trời làm KTX nam gần đây bị đánh thức tập thể.

Quý Dương ôm chăn làm mặt bực mình, hai mắt mơ màng nhìn điện thoại của mình, qua một lát thì ngã xuống lần nữa, che lỗ tai oán giận: “A! Đầu muốn nổ tung.”

Ba tên bạn cùng phòng còn lại cũng đã tỉnh, lúc này thừa dịp Quý Dương còn chưa ngủ lại, Viên Hiểu Huy lập tức mở đèn phòng ngủ, cũng kéo rộng rèm cửa sổ.

Trong khoảng thời gian ngắn ánh sáng rực rỡ, Quý Dương che lại mắt mình, “Sắp mù sắp mù rồi!”

Lô Hạo ngồi trước máy tính ăn mì, cũng hồi cậu xuống giường, “Còn bánh quẩy bánh bao chưa ăn, mày nhanh đi rửa mặt đi.”

Viên Hiểu Huy thần kinh không nhảy, tới sáng hôm nay mới biết Quý Dương có lòng với Tần Lộ Dịch. Lúc này thân thiết nói cho Quý Dương, có tí tâm lý tám chuyện của con trai: “Ai, Quý Dương, đàn em của mày hôm nay lên cave của trường rồi.”

“Hả?” Quý Dương thò đầu ra khỏi mùng, “Cave gì?”

“Là đàn em chào hỏi mày lúc mình đang ăn ở căn tin hôm qua đó, cậu ta lên cave.”

Vừa nghe thấy cave liên quan với Tần Lộ Dịch, Quý Dương giống như hít thuốc lắc, trở mình một cái từ trên giường lăn xuống mặt đất, chớp lấy di động mở weibo cave của trường. Weibo bình thường vắng ngắt thì từ lúc tân sinh nhập học tới nay lại cực kì náo nhiệt, các em trai em gái mà đẹp chút thì cơ bản đều được post giấu tên trên weibo, không bơi ra họ tên ngành nghề thì không bỏ qua.

Quý Dương theo Viên Hiểu Huy chỉ điểm rồi cuộc cũng tìm thấy bài post đó, weibo được post vào một tiếng trước, hình ảnh là một tấm các đàn em đang huấn luyện trong đội hình, chụp không rõ, nhưng khi phóng đại lên thì vẫn có thể thấy được cái sự đẹp trai đầy bằng mắt thường, người post còn kèm theo một vẽ mặt thêm nhỏ dãi hỏi đây là ai.

Bên dưới đã có mấy trăm comment, trong các comment trên top quả nhiên là đã có thông tin của Tần Lộ Dịch.

Cũng không có ít người dán ảnh trong comment: Một tấm chụp gần cao lớn đẹp trai không cần cảm ơn, vì chụp tấm hình này, ánh mắt anh trai nhìn tui mà cứ như để lại ấn tượng xấu.

Bức hình là một tấm chụp gần suýt nữa dán mặt, quả nhiên cao lớn đẹp trai.

“Đây cũng quá không lễ phép.” Trong hình, Tần Lộ Dịch nhìn về phía ống kính, lông mày hơi nhíu lại, hiển nhiên cũng không vui lắm, Quý Dương chỉ trích người up ảnh.

Viên Hiểu Huy liếc cậu, “Chỉ trích đến từ một tên chụp lén người ta ở căn tin hôm qua?”

Lô Hạo cười: “Chỉ trích đến từ một tên chỉ trích xong còn muốn lưu ảnh.”

Quý Dương hừ một tiếng không để ý tới họ nữa, tiếp tục lướt xuống xem, mấy trăm comment hầu như đều là đang liếm trai đẹp và kích động tỏ tình. Cậu cảm thấy rất khủng hoảng, lập tức dùng weibo post một câu.

Dương Dương xoa eo lát đã: Cửa tui của tui của tui! Rất nghiêm túc //...

Bên kia, trên sân huấn luyện, các tân sinh viên đã tập một tiếng rưỡi cuối cùng cũng có thời gian nghỉ ngơi, tề liệt ngồi bệt xuống đất tới tập.

Tần Lộ Dịch cầm bình nước của mình uống một hớp nước, đứng không bao lâu, bên cạnh có một bạn học nữ đỏ mặt tới can đảm nói chuyện với hắn, “Tần Lộ Dịch, bạn lên cave của trường mình rồi đó.”

“Hả?” Tần Lộ Dịch nhìn cô hơi thắc mắc, hắn không biết rõ cave là gì.

Nữ sinh đưa nội dung trên màn hình điện thoại tới trước mặt Tần Lộ Dịch cho hắn xem, “Ày, là cái này.”

Điện thoại của cô gái đang trong comment mới nhất, Tần Lộ Dịch nhìn comment mới nhất có “Dương Dương xoa eo lát đã: Cửa tui của tui của tui! Rất nghiêm túc //...”

Tần Lộ Dịch không hiểu sao, nội dung dính tới Quý Dương, dù là ID của cậu hay là mỗi một bài post của cậu, đều rất sống động làm người ta không nhận được mà ảo tưởng.

Ví dụ như comment này, hắn tựa như có thể nhìn thấy Quý Dương đang trừng hai mắt nghiêm túc nói rõ với những người đang comment khác người này là của cậu.

Tần Lộ Dịch đặt bình nước xuống, cười với cô gái, lịch sự nói: “Tôi đã biết, cảm ơn bạn đã nói cho tôi.”

Hắn quay người mở điện thoại của mình, nhấn like cho comment mới nhất ấy.

5. Chương 5

Quý Dương mở máy tính ra xem live stream của Louie hôm qua được dân mạng quay lại, điện thoại đột nhiên nhắc nhở weibo có thông báo mới.

Cậu tùy tiện cúi đầu xem, chỉ là một acc clone không biết tên like comment của mình trên bài post vừa này rồi follow mình luôn.

Với chuyện người qua đường cũng đồng ý comment của mình, Quý Dương hả dạ, còn được like hay được follow gì đây, cậu không thêm suy nghĩ nhiều liền dứt khoát đi xem video game.

Viên Hiểu Huy đột nhiên thò đầu qua hỏi cậu, “Ai, mày có thấy Louie là AI không?”

Độ hot của chủ đề này chẳng hề lặn xuống theo thời gian, ngược lại thì luôn duy trì độ hot mỗi ngày ít nhất là chiếm lấy một cái top.

“Sao có thể, ” Quý Dương phản đối, ánh mắt cậu nhìn chằm chằm màn súng đạn chỉ chít như châu chấu với năm chữ ‘điện cao áp ở trước’ trên website, nói tiếp: “Thao tác của Lộ Dịch theo lý thuyết mà nói thì cũng không phải là hoàn toàn không thể, tao thấy cũng không nên trực tiếp kết luận anti người ta như vậy.”

“Dù sao mình có nói gì thì cũng không đoán được sự thật, nhưng weibo lại vì chuyện này mà âm lên.” Viên Hiểu Huy chuyển laptop của mình về phía Quý Dương, “Hình như là weibo của nhân viên công tác Trực tiếp Ngồi Cao bị người moi ra.”

Quý Dương vội nhấn tạm ngừng video, nằm bò qua đọc weibo.

Ba sáu mười tám mãi mãi mười tám: Nói này, emmm... Thật ra một streamer đang được tranh luận rất nhiều gần đây, lúc trước khi “kết hợp đồng”, tôi còn sững sờ là không thấy người đâu, cứ như tất cả việc ký hợp đồng với công ty đều do công ty tự tay làm, tôi cũng nghi ngờ chữ ký có phải do công ty làm giúp không nữa ha ha ha ha.

Weibo được post vào bốn ngày trước, cũng coi như là chủ đề hot của weibo, xào nấu như dầu sôi lửa bỏng.

Nội dung weibo nhìn như nói rất mật mờ, nhưng từ công ty làm việc trong tài liệu cá nhân của chủ thớt cũng rất dễ để có thể suy ra cô ta đang chỉ tới ai. Lần này có người trong công ty chỉ ra, người xem để ý tới đề tài này lần lượt bùng nổ, những người ban đầu còn thấy câu chuyện AI chỉ là lời nói vô căn cứ lại có hơi dao động, nhưng những người cho rằng khả năng AI rất lớn từ đầu chỉ một thoáng thôi là đã tung tăng vui vẻ, càng ngày càng ra sức truyền bá khả năng này.

Quý Dương mím môi đẩy laptop của Viên Hiểu Huy ra, thể hiện sự quật cường của một fan cuồng: “Không được, tao phải xoay ngược lại.”

Nhưng có xoay ngược lại cũng chậm, cuối tuần đã tới trước.

Hai hôm trước, Quý Dương muốn được ngẫu nhiên gặp mặt Tần Lộ Dịch ở căn tin, nhưng bị dòng người nghĩa vụ quân sự cướp cơm mãnh liệt làm cho khiếp sợ, mù mắt không tìm được người, đành phải coi như hết. Ban đầu còn muốn lấy cuối tuần ra nhưng giờ thì bỏ phí rồi, ai ngờ đến tối thứ sáu, Dịch Tử Triết trở về từ thư viện hỏi cậu: “Ngày mai đi BBQ, Quý Dương ông có muốn đi không? Có mấy người ở ngành khác, còn có mấy đàn em, tổng cộng khoảng hai mươi người.”

Quý Dương hỏi: “BBQ à?”

Dịch Tử Triết gật đầu, “Nếu ông đi, tôi đi với ông, ông không đi tôi cũng không đi.”

Dịch Tử Triết bình thường ngâm mình trong sách, không quen nhiều bạn bè, cũng chỉ có quan hệ tốt với người ngủ chung phòng một chút. Nhưng xét thấy cậu ta là học bá nổi tiếng toàn trường, cuối kỳ sắp xếp lại điểm chính của kì thi thì đúng là có thể cứu mạng, không ít người bằng lòng tạo mối quan hệ với cậu ta. Dịch Tử Triết gì cũng giỏi, nhưng chỉ có phương diện xã giao là có hơi khiếm khuyết.

“Ông muốn đi không?” Quý Dương hỏi.

Trên gương mặt trắng nõn của Dịch Tử Triết hơi xấu hổ, “Thật ra có chút muốn, tôi đã hỏi Lô Hạo và Viên Hiểu Huy rồi, họ đều không rảnh.”

Dịch Tử Triết có tí thích nữ sinh mời cậu, không thì cũng sẽ không xoắn xuýt đến vậy, mà đã trực tiếp từ chối từ lâu.

Lúc này ánh mắt cậu ta nhìn về phía Quý Dương đúng là rất đáng thương.

Quý Dương biết rõ suy nghĩ của cậu ta, khoát tay một cái nói, “Được rồi được rồi, tôi đi với ông.”

Nơi tổ chức BBQ là ở một nông trang dưới chân núi vùng ngoại thành, trong đó có không ít hạng mục, BBQ chỉ là một loại trong số đó, cho nên sáng sớm là đã phải dậy đi xe buýt, buổi tối lại về.

Cũng may chỉ có hai mươi người, bao một chiếc xe buýt loại nhỏ cũng đủ rồi.

Quý Dương luôn bị sâu ngủ ám, sáng sớm bảy giờ dậy bắt xe đúng là khổ quá là khổ, mới lên xe đã lười nhìn những người đi sau, trực tiếp nhắm mắt dựa đầu vào cửa sổ ngủ.

Dịch Tử Triết ban đầu còn có lòng muốn ngồi chung với cậu, không biết vì sao nữ sinh đi chung còn mạnh dạn hơn cậu ta rất nhiều, kéo Dịch Tử Triết qua ngồi với mình.

Quý Dương ngủ mơ màng, lơ mơ cảm giác có người ngồi xuống bên cạnh, là ai thì cậu cũng lười mở mắt ra nhìn. Chờ tới khi nửa đường bỗng nhiên giảm tốc độ, đột nhiên chấn động làm đầu của cậu rời khỏi cửa sổ mất thấy sắp rụng vào nhờ quán tính, một bàn tay bỗng nhiên chặn đầu cậu lại ở giữa khe hở cách cửa sổ, ngăn đầu Quý Dương bị đụng tới choáng váng.

Quý Dương ai u một tiếng tỉnh lại, cậu tròn mắt nhìn về phía chủ nhân cánh tay, đối phương cũng đang nhìn cậu.

“Xin chào đàn anh.” Tần Lộ Dịch chào hỏi Quý Dương ngủ mơ lại bị sợ, vẫn còn đang tiếp tục sững sờ, sau đó rút lại tay lót dưới đầu Quý Dương về.

Quý Dương xoa đầu mình, “Cám ơn em nhé.”

Do mặt mũi nên cậu phải lịch sự cảm ơn, nhưng bé con trong lòng đã nhảy dựng lên thiên đao vạn quả mình vô số lần. Đang ngủ đầu cứng thủy tinh còn có thể ngu hơn nữa không hả?

“À, anh không để ý em cũng tới chơi đấy, ” Quý Dương nhanh chóng đổi chủ đề, phá vỡ sự im lặng đáng ngờ giữa hai người.

Nhưng mạch não của cậu rất nhanh thay đổi phương hướng: Ngu thì ngu tí, nhưng điểm săn sóc của đàn em thì chính là max!

“Lên xe chưa được bao lâu em đã ngồi ở đây, nhưng đàn anh ngủ quá sâu.” Tần Lộ Dịch cười.

“Hôm qua anh đọc sách, ” Quý Dương cố gắng cứu vãn bản thân bằng tính cách hiếu học, “Đọc hơi muộn nên có một chút chút.”

Đúng là có đọc sách, đọc thịt kho tàu đậm mỹ gào thét mà qua tuyệt đối không đi xe nhà trẻ. Nhưng giờ phút này Quý Dương cũng sợ lại có thể nói thành bản thân mình chính trực như đang thưởng thức kiệt tác thể giới.

Tần Lộ Dịch nhớ tới weibo mới nhất của Quý Dương trước khi ngủ tối qua.

Dương Dương xoa eo lát đã: Ủầy ủầy ủầy, gọi điện cho sama, mập mờ mịt mờ, mình phải thức đêm đọc mới được. //@ Chỉ là một Nhu Nhu A: Khẽ ăn thịt, 24 tiếng sau xóa nhé Hình ảnh

“Ừm.” Trong ánh mắt Tần Lộ Dịch không rõ hàm xúc, thấy Quý Dương có hơi giả tạo, “Đàn anh nếu buồn ngủ, có thể ngủ thêm chút nữa.”

Hắn thấy Quý Dương đã lảng máng đỏ mặt, cho rằng cậu sẽ bước theo bậc thang của cậu nói này, tiện thể ngủ thêm một lát.

Nhưng Tần Lộ Dịch hoàn toàn đánh giá thấp Quý Dương.

Quý Dương nhìn trái nhìn phải, hơn phân nửa người trên xe đều đang ngủ gà ngủ gật, phần nhỏ thì túm tụm lại nhỏ giọng nói chuyện, cậu và Tần Lộ Dịch ngồi ở hàng cuối vị trí cũng không nổi bật.

Quý Dương chuyển thành gian trá, tâm hồn ghẹo trai sôi sùng sục.

“Ngủ nữa sẽ đụng đầu, ” Quý Dương nghiêm túc, dựa gần chút ám chỉ Tần Lộ Dịch nói: “Nếu có bờ vai để dựa vào một chút thì tốt rồi.”

6. Chương 6

“Ê, Dương Dương, ” Nữ sinh ngồi trước bỗng nhiên quay đầu, cắt đứt cơ hội đáp lời của Tần Lộ Dịch, “Ông tỉnh ngủ rồi à.”

Nữ sinh nói chuyện với Quý Dương là nữ chính cầm đầu CLB điện ảnh của Quý Dương, tên Tống Nam, bình thường có quan hệ không tệ với Quý Dương. Cũng là cô thích Dịch Tử Triết, nghĩ cách cho Dịch Tử Triết kéo Quý Dương đi cùng.

Tuy giờ Quý Dương chưa xác định được cô tiếp cận mình có phải là do tên gốc Dịch Tử Triết đó hay không.

Cô thấy Quý Dương tỉnh, liền đứng dậy nằm sấp trên ghế để sát vào nói chuyện với cậu.

“Chủ trì nam đêm dạ hội chào đón tân sinh còn chưa xác định, ông tới làm đi, mình cùng hợp tác, có thể cho Tử Triết viết lời kịch cho mình mà, ” Cô liếc nhìn Tần Lộ Dịch, khẽ gật đầu chào hỏi hân, “Chào em.”

“Chào chị.” Tần Lộ Dịch đáp.

Quý Dương bị Tống Nam làm cho tức chết, cậu cố lắm mới lấy được can đảm để thử ghẹo trai lần đầu tiên, chưa nghe Tần Lộ Dịch trả lời mà đã chết từ trong trứng nước rồi.

“Không muốn, ” Quý Dương vươn tay đẩy Tống Nam về chỗ ngồi, “Bà thắt dây an toàn vào đi, nguy hiểm quá.”

Tống Nam bị cậu không đầu không đuôi đẩy về vị trí cũ, hoàn toàn không phản ứng kịp.

Bên Quý Dương và Tần Lộ Dịch cũng im lặng là vàng lần hai.

Quý Dương đang gõ đầu ngón tay lên xuống trong góc ghế ngồi, điện thoại của Tần Lộ Dịch lúc này lại vang lên tiếng thông báo.

Quý Dương thoáng nhìn Tần Lộ Dịch cầm điện thoại lên, mặc dù thấy khó chịu, Quý Dương vẫn phải giả bộ bình tĩnh không lay động, miễn cho khó chịu.

Ánh mắt Tần Lộ Dịch rơi vào tin nhắn mới mà cô gái bên Trực tiếp Ngôi Cao luôn phụ trách nói chuyện với mình nhắn tới.

“Bên chúng tôi cảm thấy chủ đề lúc trước đã hot đủ rồi, lúc chính thức xoay ngược lại thì có thể sẽ phải dùng ảnh, cậu thấy tấm này được không? Tấm này là do một cô gái chụp khi cậu tới ký hợp đồng, cũng chỉ có bóng lưng thôi! Chắc chắn sẽ không công khai chính diện, thông tin cá nhân của cậu cũng sẽ không bị tiết lộ.”

“ Hình ảnh ”

Có lẽ là thấy Tần Lộ Dịch không trả lời, cô gái đó rất nhanh liền nhắn một hàng dài động viên.

“Rất xin lỗi khi phải dùng tới ảnh, nhưng bây giờ dư luận phân tán có chút không thể khống chế được, hơn nữa sau khi sáng tỏ sẽ gia tăng rất nhiều thiện cảm của fan. Please please.”

Thật ra bức ảnh được chụp rất mơ hồ, nhưng do khuất sáng, chỉ có thể thấy một bóng lưng rời đi, đường nét cũng không quá rõ, nhưng có thể xác định người trong ảnh là một nam sinh cao lớn trẻ tuổi.

Đầu ngón tay Tần Lộ Dịch lướt qua màn hình, mở top weibo thấy tối qua có một tài khoản post những chứng cứ phản đối Louie là AI.

Dù trong các comment đầy ác ý, ở góc vẫn hiện lên Dương Dương xoa eo lát đã nhấn like và share.

Dương Dương xoa eo lát đã: Xoa xoa đầu dừa của mọi người, phải nên lý trí chút đi chứ //...

Trong khu reply của comment này cũng có mấy chục reply, một nửa là mắng Quý Dương là thói fan cuồng dùng bút, một nửa là ủng hộ Quý Dương. Dù vậy, sự giận dữ của dân mạng vẫn ùn ùn kéo đến nện vào weibo của Quý Dương.

Tần Lộ Dịch nghiêng đầu nhìn Quý Dương đang hướng mặt về phía cửa sổ, rồi cụp mắt mở khung chat chỉ ghi một chữ: “Được.”

“Anh còn mệt không?” Tần Lộ Dịch đặt điện thoại xuống hỏi Quý Dương.

Quý Dương ngạc nhiên quay đầu lại, “Sao, sao hả?” Cậu không nghĩ là Tần Lộ Dịch sẽ đột nhiên bắt chuyện lần nữa.

Tần Lộ Dịch cười, “Bờ vai có thể cho anh dựa vào.”

Gương mặt hần vốn đã thiên về khí thế mạnh mẽ, lúc cười lên thì góc cạnh thoáng nhu hòa, làm trái tim Quý Dương nhảy căng lên.

Mẹ, mẹ ơi, bầu không khí đột nhiên gay gay!

Quý Dương nói cho cùng vẫn là gian mà không gan, Tần Lộ Dịch bất ngờ nói thế, cậu lại đỏ mặt do dự, trở thành chàng gay mắc cỡ, bé con trong lòng giãy dụa không dứt.

Trên xe có nhiều người như vậy, có phải là không tốt quá không nhỉ?

Xí, quý nhất gan, cơ hội tốt như vậy sao không nhanh lên đi!

“Lúc này anh chỉ nói giỡn thôi.” Nhịn nửa ngày, Quý Dương nhỏ giọng nói, khí thế yếu bớt.

A a a thói đầu đất, FA cả đời đi, nước mắt mì sợi cũng chỉ có thể chảy trong lòng.

“Tiếc thật, ” Tần Lộ Dịch tắt nguồn điện thoại, màn hình đen lại, cũng không biết là thật hay giả, “Em lại không nói giỡn.”

Level của Quý Dương đến cùng thì cũng không cao, bị một câu của hần ghẹo tới dần luôn, không biết đáp sao nên nhắm mắt giả bộ ngủ, nửa chặng đường sau đều ngất ngất ngây ngây.

Đến nơi xuống xe, mọi người lập tức nhảy nhót.

Nông trang ở dưới chân núi, nhưng thật ra sau hai đỉnh núi đều là sản nghiệp của nông trang. Bên trong có đủ mọi thứ như là vườn trà, vườn trái cây, hồ cá,... vật liệu cơ bản cần cho BBQ đều do nông trang tự sản xuất, yên tâm là thực phẩm sạch, thế nên rất sôi động.

Sau khi tập hợp, mọi người tản ra bốn phía đi hái đồ ăn, Dịch Tử Triết chẳng có tiến bộ gì cả, dọc theo đường đi bị Tống Nam ghẹo tới đỏ bừng cả mặt, lúc này vừa xuống xe là lập tức muốn kéo Quý Dương đi chung với cậu ta.

Tần Lộ Dịch đi cách Quý Dương không xa, đang bị ba cô gái xúm lại nói chuyện. Quý Dương cảm thấy nguy hiểm mười phần, sao còn quan tâm tới Dịch Tử Triết nữa chứ, cậu chẳng thèm để ý giao bạn cùng phòng cho Tống Nam, mình thì bước nhanh theo sau Tần Lộ Dịch hai bước, âm âm lảng tai nghe họ nói chuyện.

“Đàn em, em là người ở đâu?”

Mắc mớ gì phải nói cho cô!

“Chòm sao nào?”

Chòm sao của hai người nhất định là xung khắc!

“Oa, mình chung một ngành đó, có gì thì có thể hỏi chị bất cứ lúc nào nhé.”

Mắc gì phải giả bộ kinh ngạc như vậy, người ta có chung ngành với cô không trong lòng cô không biết hả? Nhưng may mà Tần Lộ Dịch không có hứng thú với mấy chuyện này, không được bao lâu, ba cô gái thấy hỏi cũng không được gì, lại ngại ngùng xấu hổ, dứt khoát xoay người đi hái đồ ăn.

Quý Dương thở một hơi, ngẩng đầu ưỡn ngực tới gần, khoác lác một cách đầy tự tin: “Anh biết rất nhiều món, hái đồ ăn chung nhé lát nữa rồi nướng?”

Tần Lộ Dịch mới vừa gạt đầu, đã có một nữ sinh đi tới cạnh, thoải mái tự nhiên cười nói với họ: “Tần Lộ Dịch, đàn anh, mọi người đang chia thành nhóm, em không muốn làm kỳ đà cản mũi bên chị Tống Nam, mình có thể chung nhóm không?”

Ừay, tới chỗ anh đây mà không phải kỳ đà cản mũi hả!? Quý Dương tức đến mức muốn chống nạnh, nhưng dù sao cũng là hoạt động tập thể, để một cô gái lạc đàn một mình cũng không tiện.

“Vậy thì chung nhóm đi.” Quý Dương thỏa hiệp.

“Nghe nói cậu là người thành phố A, thật đúng lúc, mình cũng là người thành phố A, ” Nữ sinh trực tiếp nói với Tần Lộ Dịch, “Người thành phố A rất ít khi đi học ở ngoài, không nghĩ tới là tình cờ gặp được đồng hương, sau này có chuyện gì thì chúng mình cũng có thể chăm sóc lẫn nhau, đúng rồi, cậu mua vé về nhà ngày Quốc khánh chưa, nếu không mình mua chung một xe, đi xa nhà một mình, mình cũng rất sợ...”

Tần Lộ Dịch dưới ánh nhìn căng thẳng của Quý Dương, nói thẳng: “Tôi không về nhà.”

Về mặt nữ sinh vẫn thản nhiên như trước, chỉ cười, “Vây à, vậy lần sau có cơ hội thì lại nói tiếp, ày, đàn anh, anh thấy món này ăn được không?”

Quý Dương đang mừng thầm không nghĩ tới cô ta sẽ hỏi mình, “Được lắm, thích hợp để nướng ăn.”

Nữ sinh ngồi xổm xuống, “Thế thì hái chút vậy.”

“Đúng rồi,” Cô ngẩng đầu lên, “Em tên Tôn Nhiễm Nhiễm, đàn anh, anh tên gì?”

“Anh tên Quý Dương, ” Quý Dương đối mặt với dáng vẻ không chút để ý của cô, đột nhiên cảm thấy tâm lý mừng thầm của mình vừa nãy là do mình suy nghĩ nhiều quá.

Chớ nói chi là cô bé này xinh đẹp trong sáng như nước lại rất đáng yêu.

Cậu suy nghĩ một chút, cũng nhanh chóng ngồi xổm xuống hái đồ ăn với cô. Dù sao cũng phải có phong độ với con gái chứ.

Tần Lộ Dịch thấy trong tay của mấy người chung quanh đều có rổ, thế nên hẩn xoay người đi lấy rổ, không nghĩ tới khi quay về, bầu không khí có hơi xấu hổ của Quý Dương và Tôn Nhiễm Nhiễm vừa nãy đã trở thành cười đùa thảo luận đủ loại scandal ở Hollywood.

“Em mua cái album đó, cha em còn nhờ bạn lấy chữ ký giùm em, em đem đi đóng khung luôn ha ha ha.”

“Sướng ghê!” Trên tay Quý Dương cầm hai cọng rau, đầu dán rất gần Tôn Nhiễm Nhiễm, hai người nói xong câu này lại không biết nói tới chuyện cười gì, xì xì tụ vào nhau cười.

Hai má Quý Dương đón lấy ánh mặt trời, có thể thấy rõ lông tơ bé nhỏ phía trên trở thành màu vàng nhạt, như là một mặt trời nhỏ bùng cháy.

Dù là trong hiện thực hay là trên internet, Tần Lộ Dịch cũng có thể cảm nhận được một Quý Dương đáng yêu và lạc quan với cuộc sống, hầu như không ai sẽ không thấy thích trong lòng khi đối mặt với một người như vậy.

Một bàn tay bỗng nhiên nắm chặt cổ tay Quý Dương, Quý Dương và Tôn Nhiễm Nhiễm cùng quay đầu lại, là Tần Lộ Dịch đang giữ lại cổ tay cậu.

Sau một lát, hẩn mặt không cảm xúc bỏ tay Quý Dương vào trong rổ, “Bỏ đồ ăn vào đây.”

Tôn Nhiễm Nhiễm phát hiện bầu không khí sau đây đã tốt hơn rất nhiều, Tần Lộ Dịch cũng bắt đầu chuẩn bị vật liệu với họ. Với mấy lời của mình thì cũng bắt đầu trả lời thêm vài chữ. Chỉ là mỗi lần cô tìm cơ hội tới gần Tần Lộ Dịch, luôn bị hẩn thần thông lách về bên người Quý Dương.

Trong lòng cô có hơi vui vẻ, nhưng về phần cảm thấy kỳ quá đâu đấy thì không thể nói rõ được.

Kệ đi, Tôn Nhiễm Nhiễm nghĩ, đàn anh Quý Dương là một người thú vị, mà thông qua lần hoạt động này có thể rút ngắn quan hệ với Tần Lộ Dịch cũng rất tốt.

Quý Dương không biết nướng thịt, xâu thịt xong rồi ngồi ở cạnh đó canh lửa cũng tranh thủ lướt weibo.

Ban đầu chỉ định tùy tiện lướt chút thôi, không ngờ lướt một cái đã lướt được một weibo ghê gớm.

Trực tiếp XX: Mấy ngày gần đây, có những lời đồn xôn xao nói streamer của Ngôi Cao chúng tôi: Louie__ Lộ Dịch là AI, ngay đây Ngôi Cao xin làm sáng tỏ, cách nói này là vô căn cứ, còn chủ ID “Ba sáu mười tám mãi mãi mười tám” xác thực là người của công ty chúng tôi, nhưng lên tiếng không thích đáng cũng không biết tình hình thực tế, cô ấy cũng không phải là nhân viên bên ký kết hợp đồng thế nên có hơi hiểu lầm. Nhưng xét thấy mọi người kêu gọi hình dáng của Louie, chúng tôi vẫn tranh thủ chút lợi ích cho mọi người, một bức hình chụp bóng lưng của Louie ngày ký hợp đồng. Hình ảnh

Bài sáng tỏ này được up chưa hơn nửa tiếng, số lượng share đã hơn 10k, trong khu bình luận đều là comment hả hê lòng người của các fan boy fan girl cuối cùng cũng trả lại sự trong sạch cho Louie của mị.

“Hic hic hic, anh zai chân dài thực sự là quá tuyệt vời.”

“Ăn mặc gọn gàng sạch sẽ, vóc người đặt ngay đây, mặt không thể xấu được! Mẹ ơi, con thấy con yêu rồi QAA!”

“Mấy người nói Louie của tao là AI, giờ mắt mắt chưa, mặt đau không?”

“Điên cuồng liếm comt-ing!”

Quý Dương cũng nhịn không được mà nở nụ cười vui như mẹ già, cậu phóng to bức hình, sau đó lưu kĩ vào trong album di động.

Tần Lộ Dịch đang đứng cạnh cậu nướng thịt, Quý Dương nhìn hình, lại thoáng nhìn Tần Lộ Dịch.

Cậu đột nhiên phát hiện quần của Tần Lộ Dịch và quần của Louie trong hình giống y hệt nhau.

Quả nhiên thưởng thức của nam thần đều giống nhau, Quý Dương cười híp mắt, cả người đều thoải mái.

7. Chương 7

Mặc dù nói là tự tay nướng thịt rất mới lạ cũng rất thú vị, nhưng sau khi bắt đầu mọi người mới phát hiện ra nướng ăn ngon cũng không dễ dàng. Nguyên liệu nấu ăn sạch sẽ ban đầu khi đặt lên lửa nướng, không phải quá mặn thì là quá nhạt, nướng khét cũng không ít.

Tôn Nhiễm Nhiễm luống cuống gấp thịt nướng ra bỏ vào khay, lông mày nhíu lại, cô quay đầu bắt chuyện với Quý Dương, “Đàn anh, nếu không anh ăn thử đi?”

Quý Dương để điện thoại xuống, còn không biết thứ mình sắp ăn vào miệng là một thứ đen như nào, vì thế khẽ nói, “Được.”

Cậu cầm kéo cắt một miếng thịt nướng nhỏ, lúc cắt đã thấy có gì đó không đúng, sao mép thịt lại đen nhỉ? Cho nên động tác bỏ vào miệng hơi do dự, nhét vào miệng miễn cưỡng nhai nhai nuốt xuống. Rìa thịt nướng đã hơi khét, muối tiêu cũng không được rải đều, một nửa quá mặn một nửa quá nhạt còn có tí đắng, dù cho ánh mắt Tôn Nhiễm Nhiễm có mong đợi bao nhiêu, cậu thật sự không thể che giấu lương tâm mà nói thịt nướng này ăn rất ngon.

“Ăn không ngon à?”

Tôn Nhiễm Nhiễm hỏi, bản thân cũng ăn một miếng, cô còn khoa trương hơn, nhai cũng không thèm nhai mà trực tiếp phun thịt vào trong thùng rác.

“Sao lại khó ăn như vậy?” Cô cũng không thể tin, “Bình thường nướng thịt trong quán rõ ràng em làm cũng khá ngon mà.”

Tần Lộ Dịch đưa cho họ mỗi người một bình nước, rồi nói: “Đây là lửa than, phải dựa vào mình để khống chế độ lửa, đồ gia vị cũng không chia kỹ, đương nhiên là không bằng thịt nướng trong quán rồi.”

Lại nhìn mấy bạn học bên cạnh, hoặc là cháy đen, hoặc là miễn cưỡng có thể vào miệng được nhưng hoàn toàn không ngon. Mùi hương làm người thêm ăn nhỏ dãi đã ít lại càng ít, ban đầu còn tùm ba tùm năm cùng nướng thịt ngay lập tức chia lại lần hai, đều tới cạnh mấy người có tí am hiểu về nướng thịt.

Quý Dương rướn cổ lên nhìn xung quanh, Tôn Nhiễm Nhiễm cũng chuẩn bị kỹ thịt bên mình, “Đàn anh, em qua đó để họ nướng thịt giùm mình nha.”

“Được được.” Quý Dương gật đầu như gà mổ thóc.

Cậu quay đầu lại, liền nhìn thấy Tần Lộ Dịch đang lật xâu thịt một cách thành thạo, cũng vậy gia vị lên. Gia vị đựng lửa than, nháy mắt tỏa ra hương thơm mê người, lửa than quay nướng dưới thịt nướng cũng vì dầu mỡ chảy ra mà phát ra tiếng xèo xèo, chất thịt dần dần sít lại.

“Oa, thơm quá,” Quý Dương nhìn chăm chăm vào thịt nướng, phần thịt nướng này rõ ràng là hơn cái của Tôn Nhiễm Nhiễm vừa nãy.

Tần Lộ Dịch để thịt nướng vào trong một cái khay, ra hiệu cho Quý Dương đã có thể ăn.

Quý Dương có kinh nghiệm lúc này, không dám ăn quá nhiều, cậu thối thối miếng thịt còn rất nóng, dùng răng cắn một miếng nhỏ ở góc, sau đó dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng thử chạm.

Ăn ngon, tất cả gia vị đều được trung hoà rất tốt, mùi vị điều hòa thích hợp, có mùi gia vị và cả mùi thịt dê, ớt thêm chút hương vị cho thịt dê, muối tiêu cũng giữ lại rất nhiều chỗ ngon của thịt dê.

“Ăn ngon thật đó, em có thể đi bán đồ nướng luôn được rồi.” Quý Dương cắn một miếng thịt lớn, nhanh chóng nhai nhỏ nuốt vào.

Tần Lộ Dịch cũng cầm một xâu thịt nướng tự ăn hai cái, “Cũng được.”

“Em có biết nấu cơm không?” Quý Dương hỏi, trình độ của Tần Lộ Dịch thực sự không giống như là một người không làm gì ở nhà.

“Biết, lúc trước thỉnh thoảng tự mình nấu cơm, nhưng nấu không mấy ngon.”

“Anh thấy em đã rất giỏi rồi.” Quý Dương cắn một miếng thịt, mắt sáng rực lấp lánh nhìn Tần Lộ Dịch, “Còn muốn nướng nữa không, anh đi lấy thêm chút thịt nha?”

Tần Lộ Dịch liếc nhìn đám người chen chúc bên kia, cúi đầu nói với Quý Dương: “Em đã search qua, trên mạng nói cá nướng ở nhà hàng bên này là sự lựa chọn tốt nhất, đúng lúc mình cũng không lấy quá nhiều nguyên liệu nấu ăn, đỡ phải lãng phí, nướng nhiều đây coi như xong đi?”

Quý Dương nghĩ cũng thấy đúng, khách sáo nói, “Vậy cực cho em rồi.”

Cậu nghĩ mình cũng không giúp Tần Lộ Dịch được gì, nhìn xung quanh liền tìm thấy một cây quạt cói dùng để quạt lửa, suy nghĩ chút rồi cầm lên đứng cạnh Tần Lộ Dịch quạt mát giùm hắn, một tay khác thì cầm xâu thịt ăn không dừng được, ăn tới bên miệng đều là dầu.

“Mát không?” Quý Dương hỏi, do không quạt tới mình được, nên cảm thấy hơi nóng, không nhịn được mà hơi để đầu gần cũng mát mẻ thêm chút.

“Cũng cực cho anh rồi.” Khóe miệng Tần Lộ Dịch nhếch một đường ý cười, tóc trên đầu Quý Dương lơ đãng lướt qua làn da trên tay hắn, hơi ngứa, có lẽ là vì nguyên nhân này nên hắn mới muốn cười.

Tôn Nhiễm Nhiễm đầu đầy mồ hôi thoát khỏi đám người, về bên giá thịt nướng của mình như chạy nạn, mấy nữ sinh đằng sau nhỏ giọng dặn, “Cậu đừng quên hỏi đó!”

“Đúng là nhiều người quá, sắp nóng chết mất.” Cô bỏ cái khay trong tay xuống, cầm giấy ăn cẩn thận hút mồ hôi trên trán, để tránh lớp trang điểm trên mặt bị lem.

Cô nhìn thấy trên bàn có thêm thịt nướng lúc cô đi không có, hơi tò mò, “A, cái này từ đâu ra?”

“Đây là dành cho em, lúc này Tần Lộ Dịch nướng, ” Quý Dương nói thêm, “Tần Lộ Dịch nướng thịt ăn rất ngon.”

Tôn Nhiễm Nhiễm gặt đầu cầm một xâu thịt nướng ăn, nhận được ánh mắt ám chỉ của mấy nữ sinh phía xa nên nói: “Em nghe họ nói đằng sau còn rất nhiều hạng mục nữa, sau đỉnh núi này có vườn trái cây, bên trong nhò gì cũng có, trong hồ cá cũng có không ít cá.”

“Chỗ này đúng là lớn thật đấy.” Quý Dương cũng cảm thấy rất thú vị.

“Em và mấy nữ sinh bên đó muốn tới hồ cá, ” Tôn Nhiễm Nhiễm cười nói: “Tần Lộ Dịch, đàn anh, hai người muốn đi không, nghe nói trong hồ cá có không ít loài tôm cá, còn có thể tự mình bắt nữa.”

Lúc Tôn Nhiễm Nhiễm nói chuyện thì mấy nữ sinh đó đều nhìn cô rất chăm chú.

Nghe thấy các nữ sinh nói muốn đi hồ cá, nam sinh đi cùng tự nhiên là sẽ bằng lòng đi theo. Tính tình của Tần Lộ Dịch không coi là nhiệt tình, cũng không thích tụ tập vào chung một đám với bầu không khí người này hỏi một câu người kia hỏi một câu.

“Tôi không đi.” Hần nói thẳng.

Quý Dương thật ra có đi hay không cũng được, bắt tôm bắt cá với cậu mà nói thì cũng rất mới mẻ, nhưng Tần Lộ Dịch vừa mở miệng, Quý Dương hơi suy nghĩ, cũng lập tức tỏ rõ lập trường: “VẬY anh cũng không đi, không bằng mình đi vườn trái cây hái nhò đi, mùa này chắc nhò cũng rất ngọt.”

Gheo trai hơn tất cả.

So với việc đi lại lú ra lú rú với một đám người, đi hái trái cây với Quý Dương thì hiển nhiên là có sức hấp dẫn lớn hơn một chút. Tần Lộ Dịch gặt đầu.

Tôn Nhiễm Nhiễm hơi tiếc, “VẬY cũng được.”

BBQ kết thúc, đám người vốn tụ tập với nhau liền vì hoạt động khác nhau mà tản ra đi mỗi nơi trong nông trang.

Quý Dương mang theo một cái rổ theo bảng hướng dẫn của nông trang mà nhẹ nhàng bước đi trên bờ ruộng.

Cậu từ nhỏ đã lớn lên trong thành phố, không đi lên trên đồng ruộng qua. Lúc này tất cả những gì nhìn thấy, nghe thấy, cảm nhận được trên dọc đường, đều rất mới mẻ với Quý Dương.

Tần Lộ Dịch theo sau thấy cậu không biết cẩn thận, đi cũng không thèm nhìn xuống đất đúng là không thể yên tâm cho được, nên dặn: “Nhìn đường cẩn thận, loại bờ ruộng này thường có lỗ đôi khi bị cây cỏ che lại, rất dễ đập hụt.”

Quý Dương nghe lời đi chậm lại, nhưng lại thèm muốn nói: “Thật ra là anh muốn cởi giày đi ở trong đó hơn.” Nói xong còn nóng lòng muốn thử mà nhìn đất đai ẩm ướt trên bờ ruộng.

Họ đang đi qua một mảnh ruộng nước, trên tầng nước nhạt có chút bèo nhỏ khẽ trôi, bởi vì nước trong suốt không gợn sóng nên liếc một cái là thấy đáy.

“Trong nước của loại ruộng này có thể có đĩa, lúc nào hút thịt người cũng không phát hiện được, ” Tần Lộ Dịch hai tay đút túi, thần nhiên đe dọa Quý Dương, “Cũng không ít vụ, đĩa bò trên cơ thể con người, thông qua những con đường như xoang mũi mà vào trong cơ thể...”

“Thật hay giả vậy em đừng làm anh sợ.” Dù cho ngoài miệng có nghi ngờ, nhưng Quý Dương vui vẻ khom lưng cởi giày ra được một nửa lúc này, đã yên lặng mang giày của mình vào, hai mắt cảnh giác nhìn chung quanh, “VẬY thì, đĩa có dạng gì vậy?”

Vườn trái cây là một nơi khá sát rìa nông trang, đi bộ cũng không ngắn, lúc này đang là buổi trưa mặt trời phủ đầu, bởi vậy người đi cùng lác đác không mấy ai, phần lớn trong đó đều chuyển đi nơi khác gần hơn.

Đợi khi tới cửa vườn nhò, ngoại trừ một người canh trước cửa, cũng chỉ có hai người là Quý Dương và Tần Lộ Dịch.

Người canh cửa là một bác gái, thấy hai người họ tới đây không hề che nắng, liền cười một tiếng nói: “Ai u, hai cậu nhóc cũng không sợ phơi nắng đen da à?”

Bà biết bây giờ người thích cái đẹp cũng không phân biệt nam nữ.

Quý Dương nhận cây kéo cắt dây cây nho mà bác gái đưa, không hề để ý nói: “Phơi chút cũng không sao ạ.”

Bác gái nhìn về phía Tần Lộ Dịch, còn nói: “Đây là người nước ngoài à, a, bác biết, họ phơi nắng không đen, phơi nắng chút là trắng lại.”

Tần Lộ Dịch bị hiểu lầm như vậy không phải là lần đầu tiên, hắn bắt đầu dùng tiếng Trung tiêu chuẩn giải thích: “Bác, con là người trong nước.”

Vì chuyện này, chờ sau khi vào lều nho, Quý Dương không nhịn được tò mò hỏi, “Ba em là người nước C à?”

“Ừm.” Tần Lộ Dịch ngẩng đầu dò xét cây nho, “Mẹ em là người nước M, lúc cha em đi du học nước M thì quen nhau.”

Hắn dùng kéo cắt một chuỗi khom lưng bỏ vào rổ, lại hỏi Quý Dương, “Anh là người nơi nào?”

“Anh ở thành phố J, rất gần chỗ này, ” Nhắc tới cha mẹ và gia đình, Quý Dương lại nhớ tới chuyện người nhà Tần Lộ Dịch không đưa hắn tới trường, suy nghĩ chút rồi vẫn uể uải chuyển hỏi, “Công việc của ba mẹ em rất bận à?”

Nhà Quý Dương xưa nay đều không có mâu thuẫn, tuy anh cậu thường làm cậu tức, nhưng chỗ nên quen cậu thì anh cậu cũng đã quen, ba thương mẹ yêu, chị dâu cũng cứng, cháu gái cũng là báu vật của Quý Dương cậu, nên có phần không hiểu hành vi của người nhà Tần Lộ Dịch không tới tiễn hắn.

Tần Lộ Dịch phản ứng cũng rất bình thường, không nhìn ra là để ý gì cả, “Mẹ em đã qua đời rất nhiều năm, em và cha em thì có hơi mâu thuẫn với nhau.”

Câu trả lời này vừa ra, Quý Dương lập tức cảm thấy vấn đề vừa nảy của mình đã đâm trúng vết thương của Tần Lộ Dịch, hỏi rất không đúng mức.

“Ngại quá, có thể là anh đã hỏi không đúng mức rồi.” Cậu lo lắng.

Tần Lộ Dịch cúi đầu nhìn về phía Quý Dương, chỉ thấy cậu mặt mày xấu hổ, nói xong rồi ngồi xổm xuống lay mấy trái nho nảy mới cắt, móm móm không biết đang làm gì.

“Không sao, đây, ” đã là chuyện rất lâu rồi, Tần Lộ Dịch mở miệng, còn chưa nói hết, Quý Dương đã đứng lên, đưa một trái nho vừa lớn vừa tròn nhìn qua rất ngọt cho Tần Lộ Dịch.

“Vây, em ăn cái này đi, ” Quý Dương làm mặt chân thành, dỗ hắn, “Rất ngọt.”

8. Chương 8

Làm con út trong nhà, tất cả kinh nghiệm dỗ người của Quý Dương đều được tích lũy trong hai năm sau khi có Quý Văn Văn, hơn nữa còn là trình gà mờ, đặt ở nhà còn được, đặt ở bên ngoài đối với người trưởng thành thì có hơi kỳ lạ.

Lần đầu tiên Tần Lộ Dịch nhìn thấy cách dỗ người “mộc mạc” như vậy, hắn dùng một chút sau đó vẫn vươn tay nhận trái nho mà Quý Dương đưa mình, lột da bỏ vào trong miệng.

Trái nho được chọn không tệ, đúng thật rất ngọt. Nhưng Tần Lộ Dịch thấy ngọt lại không chỉ có nho, nhưng đến cùng là ngọt gì nữa, hắn cũng không xác định.

Moe lạ.

Quy định của lều nho là, ở trong đó ăn bao nhiêu cũng không tính tiền, nhưng muốn mang ra ngoài thì phải tính tiền. Quý Dương nâng một chùm nho chia với Tần Lộ Dịch từ từ ăn, dưới giàn cây nho coi như mắt mẽ, hai người cũng đứng được, mãi đến tận khi chia nhau ăn hết một chùm nho mới coi như xong.

Cuối cùng hai người hái năm cân nho, chuẩn bị đem về chia cho bạn cùng phòng.

Lúc trả tiền, Quý Dương tay mất lạnh lẽo giành trước một bước, móc bóp không biết từ đâu ra, vừa cảnh giác cản lại tay của Tần Lộ Dịch, vừa hỏi bác gái thói tiền lẻ nhanh nhanh.

Lúc này Tần Lộ Dịch có nói mẹ mình đã qua đời rất nhiều năm, quan hệ giữa hắn và cha bây giờ cũng không tốt, Quý Dương nào bố, con trai đi học đại học mà ba cũng giận dữ không tiền thì nhất định không phải người tốt, nói không chừng còn không thèm cho hoặc cắt xén luôn tiền sinh hoạt. Tần Lộ Dịch trong câu một thoáng thôi liền thành một đứa trẻ nghèo khổ không nơi nương tựa, hèn chi còn biết nấu cơm, có lẽ là bị ép trưởng thành đi. Kết quả của nào bố quá độ là lòng thông cảm tràn lan.

Bé đẹp trai đáng thương này cứ để mình bảo vệ đi!

Bốn chữ ‘tinh thần trách nhiệm’ đè ở trong lòng Quý Dương, trong lúc nào bố, cậu đã coi Tần Lộ Dịch thành một cô dâu nhỏ.

Tần Lộ Dịch hoàn toàn không biết Quý Dương đang nghĩ gì, nếu như biết thì cũng không biết hắn sẽ nghĩ thế nào.

Sau đó hai người quay về dọc theo đường đi, nho đều được Tần Lộ Dịch cầm. Quý Dương ngấm hoa cỏ trên đường luôn cảm thấy mới mẻ, hoặc là lấy tay khảy nước trong mương, hoặc là nhéo hai lá cỏ. Lúc cậu ngồi xổm xuống nhổ cỏ, Tần Lộ Dịch thoáng nhìn hai con ngỗng lớn không biết xuất hiện từ lúc nào, đang đứng nhìn họ ở cách đó không xa, ánh mắt dữ dằn.

“Quý Dương, đứng lên, ” Hắn có dự cảm không tốt, nhanh chóng đẩy vai Quý Dương một cái, giọng nói cũng giảm thấp xuống, hi vọng gắng sức không làm con ngỗng lớn chú ý.

Quý Dương mới cầm lấy nhánh cỏ ngửi mùi thơm ngát bên trên, còn chưa biết Tần Lộ Dịch đang sốt ruột gì, “Hửm, sao vậy?”

Nhưng hiển nhiên là Tần Lộ Dịch đã hành động hơi trễ.

Ngỗng, máy bay chiến đấu khó giải quyết của thế giới gia cầm, tầm mắt đã khóa chặt lấy họ như hổ rình mồi.

“Lát nữa ngỗng sẽ đuổi theo đó.” Tần Lộ Dịch kéo Quý Dương đứng dậy, Quý Dương nhìn theo tầm mắt của hắn, hai con ngỗng lớn hồi nãy còn ở chỗ khác trên bờ ruộng, lúc này đã chạy tới khúc quanh, thấy họ muốn chạy thì nháy mắt tăng tốc lao tới, khí thế hùng hổ rất dọa người.

“Anh đi ngay đây anh đi ngay đây!” Tới giờ Quý Dương mới hiểu Tần Lộ Dịch nói vậy là có ý gì, vội vã muốn chạy, ai ngờ càng nhanh càng sai, đạp hụt một bước rơi vào trong bùn đất ruộng nước, giày bị nước bùn kéo sâu xuống, không rút ra được.

Con ngỗng lớn bên kia đã bay lên, nhào tới Quý Dương bị vây tại chỗ không cách nào nhúc nhích, đáng về hận không thể cắn đầu của cậu xuống.

Tần Lộ Dịch một tay che nho, một tay dùng sức vòng qua vai Quý Dương, xách cả người cậu lên, rút người ra như rút củ cải.

Đằng sau có “chim dữ”, chân còn vùi trong bùn đất không rút ra được, Tần Lộ Dịch cũng thay đổi vẻ mặt bình tĩnh ngay thường, lộ vẻ mặt sốt ruột như lửa cháy đến nơi. Quý Dương bị tình cảnh hóa thành hài kịch này chọc cười, cười không ngừng được, “Ha ha ha ha ha ha, em đi mau đi, em đừng lo cho anh nữa, chú ý mấy trái nho của tụi mình!”

Ai ngờ cậu mới dứt lời, Tần Lộ Dịch tựa như có sức mạnh thần thánh, dễ dàng xách cậu ra khỏi bùn.

Đây đúng là thần lực trời sinh mà.

Giày của Quý Dương tuy vẫn kẹt ở trong bùn, nhưng tốt xấu gì thì chân coi như là giải thoát rồi.

Tuy nhiên, con ngỗng đằng sau không cho họ thời gian chạy trốn, bay ở giữa không trung dùng chân đập mạnh họ, trong miệng phát ra tiếng kêu ầm ỉ lên án hai người dám xâm lấn lãnh địa của mình.

Quý Dương bị đập vừa cười vừa kêu đau, Tần Lộ Dịch thấy cậu cười không hiểu sao cũng bị lây, không nhịn được cười. Sau đó hắn kéo tay cậu đi, dắt người chạy như bay trên bờ ruộng, chạy hơn khoảng một trăm mét mới coi như là bỏ lại con ngỗng ở sau.

Lúc hai người trở về trong hàng rào của nông trang, hình dáng khó tránh khỏi chật vật. Quý Dương bị vút một chiếc giày, trên T-shirt màu trắng của Tần Lộ Dịch có rất nhiều dấu của móng ngỗng, hai người nhìn nhau đều cảm thấy buồn cười.

Người chung quanh thấy dáng vẻ này của họ, cũng đều giật mình, xúm lại hỏi, “Đây là bị gì?”

Quý Dương không để ý cười ha ha, giải thích: “Lúc nãy bị ngỗng rượt.”

Cậu kể lại câu chuyện đi hái nho như nào, trên đường về tình cờ gặp ngỗng như nào, hoảng loạn không lựa đường một chân giẫm vào bùn vút luôn giày như nào, kể tới sinh động như thật.

Địch Tử Triết nhìn Quý Dương một chân đi giày một chân mặc tất, hơi bận tâm: “Vây lát nữa ông có muốn đi tìm lại giày không?”

Tần Lộ Dịch đưa nho trên tay cho Quý Dương ôm: “Em sẽ về ngay.”

Quý Dương đang nói chuyện với Địch Tử Triết, cũng không chú ý tới hắn đi đâu, “Không đi không đi, lỡ như gặp hai con ngỗng đó nữa, chiếc giày này của tôi cũng không giữ được đó.”

Tôn Nhiễm Nhiễm đi tới nói với Quý Dương: “Bên tụi em câu được mấy con cá, đã bảo nhà bếp chuẩn bị tối làm, ha ha ha, nhưng mà đàn anh, chuyện của anh đúng là thú vị quá nhỉ.”

“Đúng ha, ” Quý Dương cũng cảm thấy thú vị, “Không uống công đi chuyến này.”

Đang nói, Tần Lộ Dịch trở về. Trên tay hắn xách theo một đôi dép, cúi người xuống đặt ở trước mặt Quý Dương.

“Cởi giày thay cái này đi, mang về phòng ngủ đỡ rồi nói sau, em đã nói chuyện chiếc giày với ông chủ rồi, bảo ông ấy mời người tìm lại từ trong đất giùm, lát nữa trước khi về ông ấy sẽ đưa tới.” Tần Lộ Dịch sắp xếp đầu vào đấy.

Quý Dương – tên bại gia tử muốn trực tiếp vút luôn giày – ôm nho ở trong lòng, cảm động lại từ trong mấy chùm nho lấy ra một quả to đưa cho Tần Lộ Dịch, ngửa đầu hai mắt sáng lên yên lặng đưa cho hắn.

Mãi cho đến khi ăn cơm tối xong, sửa soạn một chút mới bước lên đường về, đã là tám giờ tối.

Thời gian live stream của Tần Lộ Dịch mỗi ngày là tám giờ tới mười giờ, lần này không kịp chạy về đúng giờ đã sớm được nói rõ cho Trực tiếp Ngôi Cao.

Chờ Quý Dương về phòng ngủ lúc chín giờ rưỡi, ngay lập tức muốn mở máy tính ra xem Louie live stream.

“Chỉ còn nửa tiếng, không biết có thể xem hết không nữa.” Cậu lẩm bẩm, cúi đầu nhìn đôi dép của mình, trong lòng sướng chết.

Viên Hiểu Huy ngồi cạnh nghe thấy lời của Quý Dương, mở miệng nói: “Mày nói live stream của Louie hả, hôm nay người ta live stream muộn, tối giờ còn chưa live stream nữa.”

“A?” Quý Dương rất kinh ngạc, mỗi ngày Louie đều kiên trì live stream, không live stream sớm cũng không rút sớm, hiện tượng chậm trễ như vậy căn bản là lần đầu tiên.

“Không có nói nguyên nhân cụ thể, hình như là ngoài đời có việc, ” Viên Hiểu Huy đứng lên, tới chỗ máy nước uống rót một ly nước, sau đó uống một hơi cạn sạch, “Hương gió trên mạng dễ bị dẫn thật, ban đầu tao còn tưởng lần này Louie hết thật rồi, không nghĩ tới người ta chỉ đăng một tấm hình là đã kéo cục diện về, đúng là thời đại nhìn mặt.”

Đầu ngón tay Lô Hạo đánh bàn phím, chỉ huy nhân vật trong game di chuyển qua lại, nói tiếp: “Không nhìn mặt lẽ nào nhìn mày à.”

“Coi chừng tao rút dây điện của mày, ” Viên Hiểu Huy khẽ đập lưng ghế của Lô Hạo.

“Đại ca, đại ca em sai rồi.” Lô Hạo lập tức xin tha.

Quý Dương lấy khí thái bảo vệ thần tượng, “Có rất nhiều chuyện trên mạng vốn chỉ là lời đồn, một truyền mười truyền một trăm, có rất nhiều người truyền bá là anti cũng không hiểu rõ sự thật, cho dù có xoay chuyển thì họ cũng chẳng thêm để ý.”

Cậu nói rồi lấy mấy quả nho đem về ra, “Ăn ăn ăn.”

9. Chương 9

Quý Dương học xong, chuyện đầu tiên làm khi về ký túc xá là nhìn giày mình phơi nắng trên ban công giày khô chưa. Cậu hást lú lo đùa nghịch chiếc giày theo đuổi ánh nắng, mắt liếc theo đội hình xếp hàng nghĩa vụ quân sự dưới mặt trời, muốn nghĩa xem có thể may mắn tìm được một bóng hình của Tần Lộ Dịch hay không.

Nghĩa vụ quân sự hai tuần chỉ còn lại hai ngày, các đàn em mặt mày trắng nõn lúc báo danh gần như đều đen hết không có ngoại lệ, tỏa sáng lấp lánh dưới ánh mặt trời.

Quý Dương lộ vẻ mặt tựa mẹ hiền, con người tóm lại cũng phải có một lần làm nghĩa vụ quân sự mà

~Viên Hiểu Huy từ toilet đi ra, thấy Quý Dương đã về phòng ngủ, lập tức hỏi cậu: “Ghép đôi không?”

Quý Dương nghi ngờ nhìn cậu ta: “Làm gì?”

Viên Hiểu Huy cũng thành thật: “Tao chỉ là muốn cảm nhận cảm giác ghép đôi với người nổi tiếng thôi.”

Quý Dương đã hai ngày không chơi game, nghe Viên Hiểu Huy nói thế cũng thấy ngứa tay, lại bị dụ dỗ nịnh nọt, nên gật đầu rất có kiểu cách nói: “Mày mở máy giùm tao đi.”

Viên Hiểu Huy chịu đựng không đấm cậu.

Mở game, Viên Hiểu Huy và Quý Dương nhanh chóng bước vào trạng thái.

“Mày phụ trợ còn tao thì đánh hoang dã đi, vậy thì ổn hơn, ” Viên Hiểu Huy chọn thích khách.

Còn không chờ Quý Dương lựa chọn nhân vật của mình, các đồng đội đã chú ý tới ID của cậu, có lẽ là nhiều lần cân nhắc sau đó vẫn còn sợ hãi với độ quý quái của Quý Dương một điển hình luôn xuất hiện trong game, nên thử đánh chữ hỏi trong khung chat: “Là Dương Dương đánh Louie qua đó à?”

Có người hỏi vậy, hai đồng đội còn lại mới chú ý tới ID của Quý Dương, giọng điệu nghi ngờ nói, “Chắc là acc bắt chước tên thôi nhỉ?”

Viên Hiểu Huy phụt cái bật cười, nhanh chóng đánh chữ trước, ngăn cản Quý Dương nói chuyện: “Mấy người không nhìn lầm, chính là Dương Dương đó.”

“666, làm vật biểu tượng đi, vắn này vững rồi.” Đồng đội nói tiếp.

Quý Dương cảm ứt, cậu làm phụ trợ cũng không coi là yếu được chưa, sao chưa gì đã thành một người chỉ có thể làm vật biểu tượng rồi.

Chờ khi vào game, một acc chơi chiến sĩ vừa ra phòng thủ vừa bắt chuyện với Quý Dương. Quý Dương thường thì không tùy tiện nói chuyện trong game, nhưng người ta chủ động nói chuyện với mình, cậu thấy không trả lời thì cũng không lịch sự, nên phần lớn đều trả lời. Từ khi sau vụ giết năm lần đó, cậu chơi game không có lần nào là không bị nhận ra, thật ra thì cũng đã quen rồi.

Tiền tiền tiền trình: Ui, Dương Dương có quen với Louie không, có cảm giác quen biết nhau đó.

Dương Dương không muốn rời giường: Không quen.

Tiền tiền tiền trinh: Phải vậy không đó, tôi thấy lần video đó là do hai người cố ý làm.

Lúc này ở đầu bên kia máy tính, một người đàn ông còn trẻ đang đeo tai nghe nói chuyện, không hề ảnh hưởng tới thao tác nhanh nhạy trên tay gã, lấy một dịch hai còn có thể thành thạo đánh chữ với Quý Dương, có thể nhìn ra là trình độ cũng không kém, chỉ là lời của gã làm Quý Dương thấy không quá thoải mái, dù cho lời của gã là quan điểm mà một vài người cho rằng vậy.

Quý Dương không biết, thật ra gã đánh chữ dùng từ đã coi như là uyển chuyển rồi, người đàn ông trẻ tuổi này là một streamer nhỏ của Trực tiếp Ngôi Cao, được xếp chung với Quý Dương coi như là tình cờ, nhưng gã hiển nhiên không bỏ qua cho cái sự tình cờ này, đang dùng tai nghe nói với người xem: “Nhìn tôi giúp mấy người chọc cậu ta, tôi sao cũng không tin, Louie có thể bị loại phụ trợ này giết năm lần? Hoặc là hai người đó cố ý cấu kết nhau lừa người xem, hoặc là, ha ha, tôi cảm thấy chẳng còn khả năng nào khác nữa.”

Người xem cũng bị hành vi của streamer cuốn hút, bỗng chốc nhiệt tình.

“Mẹ nó, so sánh ID với ảnh chân dung, đây đúng thật là Dương Dương đó.”

“Streamer 666 rồi, có lẽ chú sẽ được lên báo nhờ chuyện hôm nay nhen.”

“Tui cũng thấy lần trước Louie bị lag rất kỳ lạ, cố tình đều ở trước mặt phụ trợ này.”

“Emmmm, một lời khó nói hết.”

“Ngồi đợi chuyện sau đó.”

Quý Dương nhìn dòng chữ nghi vấn này, cảm thấy bất mãn với giọng điệu ngả ngón của đối phương.

Dương Dương không muốn giở đũa: Nói chuyện phải nói chứng cứ, ván của chúng tôi là được sắp xếp ngẫu nhiên, nếu như cậu nói đây đều là

Một câu không đánh được nhiều chữ như vậy, cậu liền chia thêm một hàng.

Dương Dương không muốn rời giở đũa: Nếu chuyện này đã được sắp đặt từ trước, chẳng lẽ chúng tôi còn phải đi hồi lộ công ty game, để họ chuẩn bị cho chúng tôi chắc chắn sẽ gặp nhau lúc sắp xếp?

Tro bụi nguyên thủy: Có thể dừng hỏi nữa không, muốn chơi nữa không đó?

Streamer phả ra một vòng khói, cười nói với người xem: “Ai, còn rất đề phòng, xem ra cần phải đổi cách khác.”

Gã nói rồi đánh chữ.

Tiền tiền tiền trinh: Ai ai, tôi không có ý đó, anh em cậu đừng để ở trong lòng, mình chơi game vui vẻ trước nhé?

Dương Dương không muốn rời giở đũa: Ừm, không sao.

Sau đó người tên ‘Tiền tiền tiền trinh’ đó biểu hiện rất an phận, chiến tích không tệ thậm chí còn cứu mạng Quý Dương mấy lần, nên cảm giác Quý Dương không thích ngôn từ của gã từ khi bắt đầu game gần như đã biến mất hầu như không còn.

Lúc game sắp kết thúc, Tiền tiền tiền trinh lại mở miệng.

Tiền tiền tiền trinh: Dương Dương, cậu có thể thêm bạn tôi không, có cơ hội thì có thể cùng chơi game.

Kỹ thuật của đối phương không tệ, hơn nữa thái độ rất tốt, Quý Dương suy nghĩ một chút rồi đồng ý.

Dương Dương không muốn rời giở đũa: Được, vậy cậu thêm tôi đi.

Bên kia, streamer trẻ tuổi thoát game rồi lập tức mở công năng thêm bạn, gã nhập ID Quý Dương vào, gửi lời mời kết bạn.

“Lát nữa tôi sẽ solo với Dương Dương này, để mấy người xem người giết Lộ Dịch năm lần có trình độ gì, cũng để cho Dương Dương này lên TV lần nữa.”

Trong khu bình luận đủ loại âm thanh, có người cảm thấy hành vi của streamer rất thú vị.

“Anh tao giỏi thật, có chút thưởng thức rồi đây.”

“Ha ha ha ha, chờ mong chờ mong.”

Cũng có người cho là streamer tẻ nhạt.

“Hôm đó mạng Louie đúng thật là lag, có rất nhiều video có thể chứng minh, streamer không cần phải làm khó dễ một người qua đường, huống chi tui thấy nhân cách của Dương Dương cũng không tệ mà.”

“Ngày đó Louie đã nói là không muốn làm khó dễ Dương Dương rồi, streamer suy đoán xấu xa một lời khó nói hết.”

“Oa, fan cuồng của Louie có cần phải yêu ai yêu cả đường đi đến nước này không đó.”

“Chà chà, fan nào phải thiệt buồn nôn.”

Streamer cố ý dùng giọng điệu châm chọc đọc ra hai bình luận đó, ôm chặt thái độ đến cùng ra sao cũng rõ ràng.

Quý Dương không biết gì về chuyện này, cậu đã đồng ý thêm đối phương làm bạn tốt, sau khi thoát game cũng lập tức mở công năng kết bạn, thêm “Tiền tiền tiền trình” mới gửi lời mời kết bạn vào.

Tiền tiền tiền trình gần như là nhấn tin qua trong một giây.

Tiền tiền tiền trình: Ai, hai hôm nay tôi đang luyện anh hùng, có nhiều chỗ không quá nhàn nhuỷ, cậu chơi phụ trợ rất khắc chế tôi, cậu có thể solo với tôi nhìn xem tình hình luyện tập của tôi như nào không, trong lòng tôi rất không chắc chắn, cũng không dám dùng anh hùng này ở trong game Đáng thương

Lúc này cách giờ ăn cơm trưa còn chút thời gian, Quý Dương cũng không có chuyện gì để làm, lại thêm giọng điệu chân thành của đối phương, Quý Dương suy nghĩ một chút rồi trả lời: “Được thôi, nhưng chỉ một chút, cậu không ngại chứ.”

Tiền tiền tiền trình: ‘Không ngại không ngại, một ván là được rồi, hi.’

Streamer mời Quý Dương vào game, thừa dịp trong quá trình vào game, gã đổi tên phòng live stream thành “Buổi biểu diễn solo dành riêng cho phụ trợ giết Louie năm lần”, đổi thành tiêu đề này, liền hấp dẫn không ít người thấy hứng thú.

Khu bình luận live stream vốn mỏng manh lập tức náo nhiệt, vả lại số người cũng có xu thế dâng lên.

Streamer vui vẻ, cảm thấy mình đã cạ đúng độ hot rồi, còn Quý Dương sắp bị mình ức hiếp, gã chỉ đơn thuần là cảm thấy đối phương quá ngu. Streamer nghĩ vậy trong lòng, ngoài miệng cũng trực tiếp nói ra.

“Tôi không coi như là ức hiếp người đâu nhỉ, là cậu ta đồng ý solo mà, cũng không phải tôi ép cậu ta, con người mà, té một lần mới biết khôn ra, dù sao cũng phải có chút dạy dỗ mới có thể trưởng thành đúng không?”

Bình luận nhanh chóng xẹt qua.

“Tới giờ cược rồi, cảm thấy streamer thắng thì cho một lần sóng quan tâm, cảm thấy streamer thua thì cho một lần sóng quà tặng ~ “

“Streamer max điểm logic.”

“Đúng đúng đúng, chú ‘rất đáng thương’ kêu người ta luyện anh hùng với chú, người ta đáp ứng, bây giờ chú chọn một anh hùng nhất định sẽ hành người ta còn nói là không bắt nạt người?”

“Da mặt streamer hơi dày.”

“Fan cuồng của Louie cút cút cút.”

“Không thích xem thì biến!”

Quý Dương hoàn toàn không biết náo nhiệt ở bên đó, mới vào game, cậu chỉ là ngạc nhiên khi đối phương cũng không lựa chọn anh hùng mà lúc này gã nói muốn chọn.

Tiền tiền tiền trình giải thích cho cậu: “Giây cuối run tay, nhấn nhầm, rất xin lỗi, nếu không tôi chịu thua, rồi ra ngoài làm lại một ván?”

Dương Dương không muốn rời giường: Không sao, trực tiếp tới đi, xong ván này tôi đi ăn cơm, thắng thua cũng không đáng kể.

Tiền tiền tiền trình: Ừm! Cảm ơn Dương Dương nha.

Câu chữ moe này vừa ra, Quý Dương thao tác bé phụ trợ chậm rãi tới sân quyết đấu, bất ngờ không kịp chuẩn bị liền bị đối phương thọc mạnh một đao. Trạng thái tấn công của Tiền tiền tiền trình hoàn toàn không giống giọng điệu moe của gã, trái lại cực kì hung mãnh sát khí khắp nơi.

Quý Dương chơi vị trí phụ trợ không có gì tấn công sao có thể so với một chiến sĩ cứng như thép tấn công lại không thấp, tự nhiên là bị Tiền tiền tiền trình giết rất nhiều lần như bằm thức ăn.

Chết mấy lần Quý Dương cũng không để ý, cậu để ý là việc Tiền tiền tiền trình bỗng nhiên thay đổi.

Tiền tiền tiền trình: Cũng chỉ có vậy, bây giờ tao đang chơi anh hùng mà Lộ Dịch bị mày giết lúc đó, mày nhìn lại mày đi, dựa vào chuyện giết Louie năm lần mà được thối phòng ghê gớm, trình độ cũng chỉ có vậy.

Dương Dương không muốn rời giường:???

Đây là đột biến gì chứ, chẳng lẽ tỉnh phân?

Tiền tiền tiền trình: Tao thấy cũng là do lũ dân mạng gần đây quá não phẳng, một AI mà cũng có thể thối lên trời cao, gà chó thăng thiên, gần đây có lẽ mày cũng thấy sượng trong lòng lắm nhỉ?

Giọng nói dễ thương lúc này một đi không trở về, streamer rốt cục cũng nói ra hết những lời mình muốn nói, làm Quý Dương hồi lâu cũng không biết nên đáp lại thế nào.

Đầu tiên là cậu hoàn toàn không nghĩ tới vì sao lại có người có mạch não như này, nhất là cái thằng Tiền tiền tiền trình này đánh chữ quá nhanh. Mắt cậu còn chưa kịp nhìn, chớ nói chi là trả lời.

Cuối cùng cũng không thể làm gì khác hơn là dùng dấu chấm câu để diễn tả suy nghĩ của mình.

Dương Dương không muốn rời giường: ...

Tiền tiền tiền trình không chút hồi hộp nào mà chiến thắng trận solo này.

Quý Dương cũng không giận, giây phút này cậu cảm thấy nhiều hơn là đắc ý hiểu gì cả.

Nhưng không cần bàn luận dài ngắn với thằng ngu, cậu không thêm để ý đối phương, trực tiếp tìm ID mới thêm bạn chưa được mấy phút kia, không chút do dự nhấn xóa bỏ.

Chỉ là Quý Dương không biết, video đã bị người ta quay hết cả, chờ tới tối liền được chỉnh sửa thành một đoạn ngắn, tiêu đề bị người đặt vô cùng khoa trương.

“Dương Dương không muốn rời giường gặp phải streamer thao tác thần thánh, đau khổ ăn hành.”

“Live streamer oán Louie?”

“Dạy bạn làm sao để giết Dương Dương không muốn rời giường.”

10. Chương 10

Tần Lộ Dịch mở weibo như thường lệ, bên nhà sản xuất game Ngôi Cao nói cho hắn biết gần đây sẽ mở một tài khoản weibo cho hắn, có thể để Tần Lộ Dịch quản lý cũng có thể sắp xếp người đặc biệt quản lý.

Bản thân Tần Lộ Dịch cũng không có dự định mở rộng fan. Hắn ký hợp đồng với Ngôi Cao chẳng qua là vì cãi nhau với cha, dự tính có thể là sẽ xuất hiện tình huống thiếu tiền, nên mới lựa chọn cách mở live stream

này để kiếm tiền nhanh. Qua giai đoạn này, live stream cũng không phải là ngành nghề mà hắn chuẩn bị làm.

Bởi vậy hắn cũng lười lo cho cái weibo chính thức đó, bảo Ngôi Cao tìm người khác quản lý. Còn hắn thì lấy một tài khoản nhỏ xem một ít tin tức hằng ngày, ngẫu nhiên thì nhấn like cho weibo Quý Dương.

Chuyện ở KTX Tầm Lộ Dịch cũng tính tranh thủ một chút, tối qua Trần Uẩn có gọi điện thoại hỏi han tình huống của hắn, uyển chuyển hỏi hắn vì sao lại không mang đi thẻ ngân hàng mình đặt ở đó, sau đó liền giới thiệu cho hắn một người bạn của mình, chính là hiệu trưởng đương nhiệm của đại học S.

Sáng hôm nay khi đi học, đối phương còn tới tìm Tầm Lộ Dịch, không có uy nghiêm của giáo viên, phần lớn là trưởng bối quan tâm tiểu bối sau khi được Trần Uẩn giao phó.

Có quyền lợi sẵn như thế thì không có lý nào mà không lợi dụng, Tầm Lộ Dịch xin đối phương cho hắn miễn tự học buổi tối và đồng ý cho hắn ra ngoài ở, hiệu trưởng tỏ vẻ sẽ suy xét, bảo Tầm Lộ Dịch về chờ tin.

Cụ thể thì cũng không biết khi nào mới có thể có tin chính xác.

Tầm Lộ Dịch đang suy nghĩ lát nữa trước thời gian tự học buổi tối thì chuồn ra ngoài đi live stream game, trong video top của weibo dựa theo thói quen của hắn mà để cử cho hắn một loạt video.

Vừa vặn là video được streamer có ID là Tiền tiền tiền trình cắt nối biên tập.

“Gà đúng là may thật.”

“Thực lực như vậy quả nhiên cũng chỉ có thể đánh phụ trợ ha ha.”

“Ui ui, có bản lĩnh thì ván này mày giết tao năm lần đi.”

Cho dù bị công kích ngôn ngữ như thế, phụ trợ trong video cũng không chấp nhặt cãi lại gã, mà là chịu đựng vinh quang tới khi kết thúc game.

Tầm Lộ Dịch xóa hết video đề cử liên quan được móc nối theo thứ tự bên dưới, hắn yên lặng xem xong video này, vẻ mặt lập tức chìm xuống.

Hắn cầm điện thoại và sách vở lên, mặc kệ tiết tự học buổi tối chỉ mới bắt đầu liền đứng dậy rời khỏi phòng. Bạn cùng phòng ngồi cạnh muốn kéo hắn lại cũng không thể kéo, nhìn bóng dáng Tầm Lộ Dịch rời khỏi phòng học biến mất trong màn đêm.

Mà bên kia, Quý Dương không có tiết tự học buổi tối cũng nhìn thấy những video này.

“Tên này sợ là bị khủng rồi, ” Lần đầu tiên cậu nhìn thấy người điên như này, cũng may khi mở bình luận dưới weibo, phần lớn đều là người bình thường.

A: Đây mà là streamer? Tôi thấy chỉ là một thằng ngu, người ta chơi game bình thường có gì mà chọc giận nó?

B: Coi thường phụ trợ như vậy, mày có bản lĩnh thì chơi game đừng có mà cần phụ trợ bảo vệ mày.

C: Đúng là súc vật, lúc trước còn vô cảm với Dương Dương, giờ lại thấy rất thương cho cậu ta, bình thường nói không chừng là đã gặp qua không biết bao nhiêu streamer như vậy.

D: Streamer này là Cà Chua của Trực tiếp Ngôi Cao, số phòng...

Tiền tiền tiền trình tất nhiên là có suy nghĩ hot nhờ anti, bằng không tiêu đề video và cách nói trong video cũng sẽ không cố ý ghê tởm như vậy. Viên Hiểu Huy xem xong video đúng là muốn bùng nổ, tức giận ngập trời nói: “Người như vậy ý vào bản thân trốn sau màn hình, đúng là muốn tìm nó ra đá một cước cho hả giận.”

Cậu ta chưa nói dứt lời, đã thấy Quý Dương mở trang web ra thì live stream Cà Chua.

Viên Hiểu Huy hỏi: “Mày làm gì đó?”

Quý Dương tập trung số phòng trên weibo, tức giận nói: “Tao muốn gia nhập đội anti, làm anti fan của thằng streamer này một ngày!”

Khí thế chuẩn bị đủ rồi, nhưng lời nói ra thì sao cũng không đủ uy hiếp.

Viên Hiểu Huy che mặt: “Mày đây là muốn chửi người, kết quả nhin nửa ngày chỉ nói được một câu ‘Tụi bây đều là con heo’ hử!”

“Thôi, ” Viên Hiểu Huy liếc Quý Dương, xắn tay áo mình lên cũng mở phòng live stream của Cà Chua, kết quả hai người họ phát hiện, phòng live stream này chẳng cần một anti nhỏ bé như cậu, vì căn bản tất cả đều là anti.

Nhưng streamer tên Tiền tiền tiền trình này rõ ràng là cảm xúc không tệ, hoặc là gã đã sớm chuẩn bị cho người chửi, lúc này còn nói chuyện muốn ăn đập: “Hoan nghênh mọi người vào phòng live stream của tôi, muốn xem kỹ thuật muốn ở lại chửi tôi, phòng ngừa lạc đường cho một lần sóng quan tâm nhé?”

Số lượng người quan tâm live stream của gã hồi sáng còn chưa tới 50 ngàn, từng chút dâng mạnh đến 100 ngàn như giờ, còn có xu thế tăng cao.

Lô Hạo ngồi ở cạnh nhìn thao tác của gã, nói: “Không thể vui được mà, người này rõ ràng cũng rất biết cách tạo độ hot, có chút nổi tiếng liền đi lên, mặc kệ gã có phải người xấu không, thao tác không tệ qua lâu rồi cũng sẽ được tẩy trắng, lúc đó dù có người nhắc tới chuyện nào phẳng mà gã làm bây giờ, còn có thể bị fan chửi không tha.”

Lô Hạo cười vỗ vai Quý Dương, “Anh em, mày làm đá kê chân trên con đường thành công của người ta rồi.”

Quý Dương: Giận.

Trong phòng live stream, bình luận nhanh chóng hiện lên.

“Louie live stream rồi.”

“Má ơi, Lộ Dịch đang nói chuyện trong Công Bình!”

Lúc này Tiền tiền tiền trình mới làm xong một ván đúng lúc nhìn thấy mấy bình luận này, vì vậy theo thói quen nhấn vào Công Bình nhìn xem. Không nghĩ tới Louie lại dùng thông báo 666 một lần, mà còn dùng những ba lần.

Thông báo mắc như vậy mà Louie chỉ đánh vài chữ, ba lần đều nói cùng một chuyện.

“Tiền tiền tiền trình, chấp nhận lời mời kết bạn của tôi.”

Nam streamer thao tác Tiền tiền tiền trình ở sau máy tính cũng sững sốt, gã hoàn toàn không nghĩ là Louie sẽ tham dự. Nhưng đây với gã tự nhiên là chuyện tốt, độ hot càng nấu càng tốt. Gã nhìn số người quan tâm phòng live stream của mình, trong lòng kích động cảm thấy trước khi kết thúc live stream đêm nay sẽ có thể đạt đến 200 ngàn.

Tiền tiền tiền trình lập tức mở danh sách lời mời kết bạn của mình, không có gì bất ngờ thì có thêm rất nhiều người tới chửi gã. Gã xem nhẹ từng người, trực tiếp chọn ID bắt mắt nhất, click đồng ý lời mời kết bạn.

Bọn Quý Dương trong ký túc xá cũng xem tới gần người, đây là diễn biến gì đây?

Viên Hiểu Huy mở live stream của Louie, Quý Dương tiếp tục xem live stream của Cà Chua, hai người cùng chiếu, ba thằng một game nhét chung vào nhau nhìn trái nhìn phải.

Người xem trong phòng live stream của Louie hiển nhiên cũng hơi hoang mang.

“Đây là chuẩn bị làm gì...?”

“Louie muốn dạy dỗ thằng ngu đó hử?”

“Tiền tiền tiền trình đúng là tuổi l*n, chưa từng gặp qua loại người này.”

“Dù sao người chơi phụ trợ cảm thấy rất tức giận.”

Trong phòng live stream của Tiền tiền tiền trình, người xem thì kích động hơn một ít.

“Cho streamer viên thuốc.”

“Bên trước bán đủ món ngon, vậy xem vậy xem!”

“Lược lược lược, nói không chừng là Louie tới cảm ơn streamer giết Dương Dương nhiều lần như vậy 2333 “
Tiền tiền tiền trình đọc bình luận này, cười ha ha nói: “Tôi cũng thấy vậy đấy.”

“Mẹ nó thằng điên, ” Viên Hiểu Huy suýt chút nữa nện lên máy tính Quý Dương, làm cậu sợ tới mức nhanh chóng ôm chặt laptop của mình.

“Máy là của tao, mày bình tĩnh, bình tĩnh chút đi!”

Đột nhiên, trong máy của Viên Hiểu Huy truyền ra một giọng nam làm trong phòng yên tĩnh lại.

“Lúc trước tôi cũng không biết là còn có người coi hành động thấp kém tẻ nhạt như vậy là thú vị.” Thế mà là Louie mở mic nói chuyện.

Sự kiện lịch sử này làm người xem trong phòng live stream sôi trào.

“Cảm động trời đất, hôm nay thần L của chế không làm người câm nữa.”

“Gao gao gao, nằm ngang xin tới!”

Còn rất nhiều người xem nước ngoài tuy thông qua máy phiên dịch hiểu được lời nói lúc này của Louie là có ý gì, nhưng cũng vì chưa từng nhìn thấy video mà Tiền tiền tiền trình post cùng với ngôn luận và hành động muốn ăn đòn của gã, cho nên mơ màng không biết đang xảy ra chuyện gì, bầu không khí trở nên nhiệt liệt.

“Sao thế, sao thế, tui mới tắm xong thế giới liền thay đổi?”

“Cầu xin được biết tóm tắt ý chính a a a a điên mất.”

Louie nói xong câu đó, liền mở 1V1, cũng gửi lời mời cho Tiền tiền tiền trình.

Phòng live stream bên Tiền tiền tiền trình cũng lập tức tuôn tràn nhiệt tình như núi lửa phun trào.

“Mịa nó, có thể làm cho Louie solo, tui thấy chú sắp lưu danh sử sách rồi.”

“Hai phòng live stream tui nên xem chỗ nào mới được đây!?”

“Nhắm, đương nhiên là xem của Louie rồi, ông thấy thao tác của hai người là nằm trên cùng một đường thẳng à?”

“Nói vậy, Louie không phải đang ức hiếp người hả?”

“Ha ha, buổi sáng ai đó lừa người chơi phụ trợ, mình thì lấy chiến sĩ tấn công cao không phải là ức hiếp người à, chuyện đó càng buồn nôn hơn đó.”

Tiền tiền tiền trình hơi do dự, click vào game.

Bình luận hai bên luôn bổ sung cho nhau, không ngừng live stream tình huống mới nhất của phòng live stream khác.

“Louie chọn phụ trợ! Là người mà hồi sáng chú solo, ừm... rất rõ ý đi.”

“Wow, Louie rõ ràng là muốn dùng phụ trợ để đánh mặt chú đó.”

Tiền tiền tiền trình vẫn chưa lựa chọn anh hùng của mình, ban đầu gã còn rất thấp thỏm nhưng sau khi liếc nhìn bình luận thì lập tức bình tĩnh lại. Vị trí phụ trợ, ngoại trừ máu dày sát thương không cao, mình lựa chọn một anh hùng đầu lại là có thể giết chết đối phương dễ dàng.

Vì thế gã cực kỳ tự tin lựa chọn vị trí của mình, nói khoác không biết ngượng: “Người xem không cần chuyển live stream, tôi sắp trở thành người thứ ba giết Lộ Dịch rồi, nói đúng hơn, là người thứ hai có thể giết hắn một cách công bằng chân chính.”

Bình luận có nhiều âm thanh khác nhau.

“Oe, mắc ói.”

“Ha ha mặt chú dày thật.”

“Tuy tui thật sự rất muốn tin vào thực lực của Louie, nhưng lựa chọn anh hùng này cũng quá bất lợi đi? Hơn nữa hình như L chưa bao giờ chơi vị trí phụ trợ thì phải?”

Phòng live stream của Louie càng lo cho hắn hơn.

“Đại thần vì sao chọn này chứ! Lo quá a a a a, lỡ như thua thì sao bây giờ.”

“Xì xì xì, sao thua được chứ, đánh mặt thẳng thiếu năng đó, lấy lại mặt mũi cho phụ trợ.”

“Tui tin L!”

“Lý trí chút đi mấy fan hâm mộ à, lấy hai anh hùng này ra mà nói, vị trí phụ trợ rất bị động cũng bất lợi nữa.”

“Dù cho tui có lạc quan, nhưng tui thấy mình sợ là phải nhìn thấy L thua lần nữa.”

11. Chương 11

Quý Dương cũng căng thẳng, cậu hoàn toàn không nghĩ là Louie sẽ để ý một chuyện cỏn con như vậy. Dù sao chuyện này chẳng có thiệt hại thực chất gì cho Louie.

Cậu lười xem live stream của Tiền tiền tiền trình, dứt khoát để qua một bên nghe tiếng thôi, nghe xem gã ta có thể nói mấy câu xàm xí nào. Sau đó cùng Lô Hạo và Viên Hiểu Huy chen nhau hồi hộp xem live stream của Louie.

Game bắt đầu đếm ngược, khu bình luận chọt bay qua một mảnh 2333

“Ha ha ha, nhìn tên phòng live stream của Louie, làm tui mắc cười muốn chết.”

“Phụt, thánh là đây ha ha ha.”

“Cổ ý, tuyệt đối là cổ ý ha ha ha, tay nghề châm chọc không ai bằng.”

Lúc này Quý Dương mới giương mắt nhìn, ban đầu còn nghi ngờ, sau khi liếc cũng phun theo.

Louie không biết từ lúc nào đã đổi tên phòng vạ năm không đổi thành “Dạy bạn giết Tiền tiền tiền trình như thế nào”, rõ ràng là trào phúng tên phòng của Tiền tiền tiền trình khi live stream hồi sáng.

Viên Hiểu Huy vỗ vai Quý Dương, “Cảm động trời đất, cảm động trời đất mà, tao đột nhiên phát hiện thằng fan cuồng như mày không cần làm gì hết, fan cuồng hạnh phúc nhất thế giới cùng lắm cũng chỉ có thể thôi, có chính chủ che chở như vậy.”

Quý Dương mê mang, phấn khích đỏ mặt, “Đập tao một phát, tao sợ tao đang nằm mơ!?”

Lô Hạo bất ngờ đâm sau lưng cậu, “Mày nhìn mày có đang nằm mơ không.”

Quý Dương gào một tiếng suýt nữa nhảy dựng lên, nhưng trên mặt cũng lộ vẻ hạnh phúc, “Không phải là mơ!”

Vậy mà lại là thật, không phải là mơ, loại cảm giác hồng nhan họa thủy không hiểu ra sao này ha ha ha ha, sao lại sung sướng vậy nhỉ.

Louie thật sự muốn ra mặt vì mình! Dù cho Dương lý trí cảm thấy đây là nguyên do mà Louie có nhắc qua trong video, nhưng Dương nào phẳng vẫn không nhận được mà nhảy múa ở trong đầu, vui sướng suýt bay lên trời.

Mà bên kia, theo tiếng game nhắc nhở, game chính thức bắt đầu.

Mọi người nín thở yên lặng, tầm mắt theo sát nhân vật mà Louie thao tác, chỉ sợ bỏ qua một chút. Mặc dù theo khách quan thì thực lực giữa hai bên có chênh lệch, nhưng chênh lệch giữa anh hùng cũng lớn đến mức không thể khinh thường.

Tiền tiền tiền trình ý vào ưu thế của nhân vật mình mà đánh rất hung mãnh, gần như nhốt Louie ở dưới tháp không thể động đậy. Nhưng Louie hoàn toàn không nằm trên thế yếu.

Đầu tiên là không rơi máu vì binh tuyến, thứ hai là tháp giảm máu cũng không gât. Thậm chí có mấy lần chịu đựng binh tuyến, máu của Tiền tiền tiền trình giảm còn nhiều hơn Louie.

Có lẽ là vì Louie làm phụ trợ da dày hơn, nhưng hơn thế nữa, người xem cũng nhìn ra nguyên nhân là do phần lớn kỹ năng của Tiền tiền tiền trình không hề đánh trúng anh hùng mà Louie thao tác.

Anh hùng của Tiền tiền tiền trình tuy có sát thương cao, kỹ năng cũng nhạy bén, nhưng cần phải lựa chọn tình chuẩn và thao tác đúng thời cơ. Nếu như không làm được điểm này hoặc là anh hùng của đối phương có phân đoán tốt trước, thì thật sự không thể đánh ra sát thương cao được. Nhưng dù cho có lý luận logic này, người thật sự có thể thao tác được vậy đã hiếm lại càng hiếm hơn, có thần mới làm được.

Người xem lúc này còn lo lắng hiển nhiên đều thở phào nhẹ nhõm, một lần nữa quay về trạng thái bình thường mỗi khi xem Louie live stream.

“Phải gửi lời xin lỗi cho Louie, cảm thấy là do mình đánh giá thấp hần ha ha.”

“Phán đoán của tui so với Louie, vẫn còn quá non.”

Tiền tiền tiền trình vốn muốn áp chế binh tuyến để có được áp chế tốt nhất nhưng mục đích lại không thành công, sức mạnh của gã rõ ràng đã bắt đầu không đủ.

“Má nó.” Gã không nhịn được mà chửi bậy một câu.

Khu bình luận phòng live stream của gã lập tức có một đồng người chế giễu.

“Ui cha cha, sao lại nghe thấy có ai đó không ổn nhỉ.”

“Streamer vẫn còn quá non, chú nghĩ Louie chơi lâu như vậy còn gặp ít đại thần à, chú cũng muốn giết hần, đúng là không biết tự lượng sức.”

“Trốn nhanh, không xem thao tác này.”

“Cay mắt.”

Thật ra nói đúng thì, thao tác của Tiền tiền tiền trình chẳng hề kém, thậm chí có thể coi như là trình độ trên trung bình. Thế nhưng mấu chốt là phải nhìn xem mình đang so sánh với ai. Một Louie bày ra trước mặt gã chẳng thể so sánh chẳng thể gây hại.

Mà trong game, khi trang bị của hai người dần dần ngang nhau, Louie cũng không giới hạn mình dưới tháp nữa, bắt đầu đi ra ngoài.

Tiền tiền tiền trình bắt lấy cơ hội này, lập tức phát động tấn công hần, hy vọng có thể một sóng đánh trúng Louie.

Ai ngờ đầu tất cả kỹ năng đều phóng lệch, bị phán đoán biến thái và di chuyển về lờ của Louie dễ dàng tránh thoát. Không chỉ không tạo thiệt hại cho anh hùng của Louie, trái lại còn bị Louie chồng chất thương tổn đánh rớt một phần ba lượng máu. Mà ba kỹ năng một kỹ năng không cần lựa chọn mặc dù có damage increase (gia tăng thiệt hại), cũng phóng chặt vào người Louie, nhưng anh hùng Louie thao tác tuy tấn công không cao, nhưng chiêu lớn vừa vặn là một chiêu giảm sát thương, sau khi mở giảm sát thương tiếp tục đứng tuốt với Tiền tiền tiền trình, ngược lại dùng tất cả kỹ năng đánh Tiền tiền tiền trình chỉ còn có tí máu, cuối cùng chém một cái cho gã chết.

Khu bình luận trong phòng live stream lập tức tràn đầy như bị nghiền ép.

“Mịa nó mịa nó, lần đầu tiên biết phụ trợ còn có thể giết chết một chiến sĩ.”

“Mở mang hiểu biết 666 “

“Bống đừng muốn chơi phụ trợ, tui phải kiểm chế bản thân...”

“Hiện trường đánh mặt hàng năm!”

“Hệ liệt Louie gạt tui chơi anh hùng.”

Trong mười mấy giây chờ đối phương hồi sinh, Louie vừa đẩy tháp vừa mở miệng: “Tôi chưa từng nghĩ phụ trợ là một vị trí vô dụng, luôn coi thường phụ trợ hoặc cho rằng phụ trợ vô dụng, với trình độ nhận thức này, tôi sợ là nên rút khỏi game này đi thì tốt hơn.”

Người chuyên chơi phụ trợ trong khu bình luận tuôn trào nước mắt.

“Cảm động, quá cảm động, tui đã vì chơi phụ trợ mà bị mắng qua vô số lần.”

“Đúng đúng đúng, rõ ràng là tự mình tìm đường chết, nhất định còn phải trách phụ trợ sơ suất.”

“Từ hôm nay phụ trợ sẽ đứng lên, đây là một ngày mang tính lịch sử!”

“Sao tui cứ có cảm giác là sắp dấy lên phong trào phụ trợ nhỉ.”

Tiền tiền tiền trình hiển nhiên không vì thế mà chịu phục, ba toà tháp mới bị Louie đẩy xuống một toà, gã cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội trở mình.

“Chả biết tui bây đang khoe cái gì, ” Tiền tiền tiền trình nói với micro, giọng điệu bực mình nói: “Chỉ là mấy thao tác cơ bản, fan của ai đó đúng là khoác lác như thần.”

Trong khu bình luận thấy không vừa mắt.

“Úi úi úi, thao tác cơ bản mà cũng có thể bị một phụ trợ giết chết, streamer ghê gớm quá nhỉ.”

“Streamer này sợ là level sắt vụn đi.”

“Nổ lòng rồi ha ha ha.”

“Ahihi, tui thích khoe đó, thần L của tui là vô địch ~ “

Tiền tiền tiền trình đã biết sơ thao tác của Louie, lần tấn công thứ hai rõ ràng là đã cẩn thận hơn nhiều, nhưng không nghĩ tới lần này Louie lại lập tức thay đổi cách tấn công, từ phòng thủ chuyển thành tấn công cũng nhanh chóng phối hợp vị trí di chuyển và ý vào ưu thế da dày không sợ đánh của mình, trong vòng một phút ngắn ngủi, anh hùng của Tiền tiền tiền trình dính chuỗi lần hai.

Thời gian hồi sinh lần này tận ba mươi giây, tất cả binh tuyến đều mất hết, rõ ràng là tiết tấu GG (*).

(*) Good game: chơi rất tốt.

Tiền tiền tiền trình ghen lâu cuối cùng không nhịn được nữa, chửi ầm lên: “Tao phắc, cái đêch gì, fan với streamer chung một đức hạnh, người theo đuôi lên trời, nghĩ mình đặc biệt lắm hả?”

Giờ phút này, khu bình luận đã bỏ hết suy nghĩ Louie sẽ thất bại, nên không hề bận lòng mà chăm chọc Tiền tiền tiền trình.

“Vua mạnh miệng thoáng thoáng qua.”

“Vua mạnh miệng thoáng thoáng qua.”

“Admin ơi admin à, ở đây có streamer chửi bậy người ta lúc live stream kìa.”

Trong phòng live stream của Louie thì là một bầu không khí xuân xanh tươi đẹp.

“Đúng là không làm fan nhảm người, mỗi ngày xem live stream cũng có thể học được thao tác mới.”

“Lầu trên, rất tiếc là thao tác của L nhìn dễ mà học khó.”

“Đừng cản tui, tui muốn gả cho Louie a a a.”

“Anh zai lầu trên đừng nghịch.”

Tần Lộ Dịch hơi điều chỉnh micro, nói với người xem: “Tôi nhớ lúc trước đã nói qua một lần, chuyện Dương Dương giết tôi năm lần là do tôi gặp sự cố, không liên quan gì đến anh ấy, tôi không biết là vẫn còn nhiều người xoắn xuýt với anh ấy như vậy, tôi hi vọng mọi người đừng làm ảnh hưởng trải nghiệm game của người khác, dù sao thì anh ấy cũng không có sai.”

Quý Dương ngồi ở bên kia máy tính, bởi vì Louie đọc rõ từng chữ nên không hiểu sao hai chữ “Dương Dương” mang theo chút gằn gù ấy đột nhiên làm cậu giật mình, trái tim không hiểu sao lại đập nhanh hơn.

Đối diện là một người xa lạ, vì sao lại có cảm giác thân thiết kỳ quái này!? Quý Dương mở to hai mắt cảm thấy vấn đề này rất là khó hiểu.

Trong khu bình luận thì lại pháp phối ảo tưởng theo lời của Louie.

“Thật sự không phải là tui nghĩ nhiều à, sao cứ có cảm giác Dương Dương này rất đặc biệt nhỉ.”

“Đặc biệt +1, tần suất Dương Dương xuất hiện thật cao... Hơn nữa thật sự giống hệt giận dữ vì hồng nhan mà.”

“Chí phải, chưa từng thấy Louie live stream sớm qua, kết quả lại vì thách đấu trút giận cho Dương Dương?”

“Móa, ảo tưởng truyện dài mười vạn chữ thêm cảnh giường chiếu, streamer bá đạo x phụ trợ then thùng.”

“Cho chế cây viết! Đừng dừng lại!”

Không chỉ có người trong khu bình luận ảo tưởng không ngừng, sau này trên weibo cũng có người truyền phim liên quan, tiêu đề cũng rất rung động “Louie dạy bạn làm sao để dùng phụ trợ KO (*) vua chiến đấu một mình.”

(*) KO: knock out – đánh hạ

Kết quả nên là một video dạy học, khu bình luận cũng bởi vì liên hệ hai sự kiện trước sau này mà bay cao ảo tưởng, ảo tưởng đủ loại không thể ngừng. Thậm chí còn có người viết thành truyện 18+ cung cấp cho người đọc.

Quý Dương nửa đêm trốn trong ổ chăn đọc mà thiếu chút nữa chảy máu mũi, trong truyện một người Lộ Dịch và một người Dương Dương, cảm nhận thật sự là quá mạnh mẽ.

Cậu ỷ vào weibo mình không ai biết ở ngoài đời, đen tối share vài truyện 18+.

Dương Dương xoa eo lát đã: Phất cờ hò reo cho các sama! //@...

Dương Dương xoa eo lát đã: Áu, sama là mẹ ruột của em //@ Chỉ là một Nhu Nhu A: Khả khả khả, luyện viết văn đáng khinh.

Cậu mang theo hồi ức 18+ tiến vào giấc mơ 18+ ngọt ngào, trong mơ bóng lưng của Louie và bóng hình của Tần Lộ Dịch chồng vào nhau, với Quý Dương mà nói thì quả là vui mừng gấp bội. Quý Dương ỷ vào cảnh mơ, đề Tần Lộ Dịch ra muốn hôn, còn đang chu môi, tay Tần Lộ Dịch bỗng nhiên che lại môi cậu, đẩy đầu cậu ra.

Mắt hần phút chốc biến thành ánh sáng trắng hoàn toàn mờ lung, mơ hồ không thấy rõ, giọng của Tần Lộ Dịch cũng biến thành của Louie, hần bóp hai má Quý Dương hung ác nói: “Cho anh giết tôi năm lần, anh nói xem phải bồi thường như nào đây?”

Hần nói rồi cắn một cái trên má Quý Dương.

Quý Dương sợ hết hồn, đột nhiên tỉnh lại từ trong mơ.

May mà chỉ là mơ... Cậu thở phào nhẹ nhõm, cầm điện thoại lên nhìn đồng hồ, bên trên hiện 11:30 p.m. Quý Dương chép miệng hai cái, xoay người ngủ tiếp, quên hần đi cái cảnh mơ lúc này.

Cậu lại không biết, trước khi ngủ Tần Lộ Dịch load thấy hai bài post mà Quý Dương share, theo thói quen nhấn vào xem sau đó sợ đến mức ngủ không được.

Thế mà lại còn có thao tác loại này? Tần Lộ Dịch lần đầu biết được rằng vẫn còn lĩnh vực xa lạ mà mình hoàn toàn không hiểu rõ.

12. Chương 12

Nghĩa vụ quân sự dưới tiếng oán than dậy đất của vô số sinh viên cuối cùng cũng coi như là đến hồi cuối, mặc dù đã qua thời gian nóng nhất buổi trưa, nhựa đường vẫn lộ ra cảm giác nóng bức từ đất, làm đám sinh viên khó lắm mới được nghỉ năm phút cũng không dám ngồi xuống, chỉ sợ mông cháy.

Đường mòn dưới tàng cây không mát mẻ bao nhiêu đã bị rất nhiều người chia cắt, trong tiếng nói chuyện ồn ào, tiếng chuông tan học vang lên, các sinh viên đại học năm hai ào ra khỏi lầu dạy học, một đường đi hai nhóm người đánh giá lẫn nhau.

Nghĩa vụ quân sự tới trưa, nước mà các sinh viên mang theo đã uống sắp hết, trà lạnh trường đưa cũng đều hết sạch. Không ít người than khát nước, ngao ngán chờ trường tới đưa nước.

Nghĩa vụ quân sự tới giờ, phần lớn người chung lớp đã dần bắt đầu quen nhau, cười nói hoặc bắt đầu chủ đề cũng không còn không tự nhiên như trước nữa. Tần Lộ Dịch tùy ý ngồi trên bụi cỏ, hai tay khoát lên đầu gối, đầu tự nhiên buông xuống, tiếng chuông tan học vừa vang lên hắn liền nhìn về phía lầu dạy học, không ít tầm mắt lén lút đi theo ánh nhìn của hắn, nhưng hồi lâu cũng không biết Tần Lộ Dịch đang nhìn gì.

“Cậu đi trước đi!”

“Rõ ràng là cậu nói mà!”

Cách đó không xa, hai nữ sinh mới hết giờ học chạy tới đây xô đẩy nhau, mặt mũi đỏ chót không biết có phải do phơi nắng không.

Trên tay các cô mỗi người đều cầm một bình nước lạnh, xoắn xuýt nhìn chỗ nghĩa vụ quân sự của tân sinh viên.

Khoảng mười mấy giây, một nữ sinh rút cuộc quyết tâm, cúi đầu nhanh chóng đi tới dưới bóng cây. Nữ sinh còn lại cũng sợ bị bỏ lại, đuổi sát theo sau cùng tiến lên.

“Bạn học, nước này tặng cho bạn.”

“Ừ, ừm!”

Hai người đứng trước mặt Tần Lộ Dịch, căng thẳng cúi đầu, mặt đỏ sắp cháy, tay đưa đồ uống cũng không vững.

Tần Lộ Dịch ngẩng đầu nhìn hai cô, bên cạnh đã có người kêu hú hét ồn ào, làm cho hai nữ sinh vốn đã rất xấu hổ càng bối rối hơn, hận không thể chui vào khe đất.

“Cảm ơn hai chị, nhưng em không khát, hai chị giữ lại uống đi.” Tần Lộ Dịch đứng dậy, uyển chuyển từ chối. Dáng người hắn vốn đã rất cao, cả người lại có một luồng bình tĩnh, vẻ mặt lạnh nhạt cũng rất có cảm giác đè ép.

“Đàn chị ơi, nó không lấy thì cho em uống đi ha ha ha.”

“Đúng đó chị.”

Tiếng ồn ào của các nam sinh chung quanh lập tức biến mất khi hắn đứng lên, chỉ lầu bầu khẽ nói Tần Lộ Dịch không thức thời. Đám nữ sinh trong lớp thì tụ chung lại, mắt nhìn chằm chằm hai nữ sinh lớp trên, vừa dựa thăm cổ vừa bàn tán về quần áo của đối phương, cảm thấy Tần Lộ Dịch giải quyết như vậy thực sự là quá đẹp trai.

Năm nhất các cô cũng rất cần nam sinh được chưa, năm hai đại học muốn đục khoét nền tảng trắng trợn như vậy? Nhất định không cho tồn tại.

Hai nữ sinh bị ngưng ngừng ép lui, chạy chậm về đi theo đường cũ.

Viên Hiểu Huy vừa vặn học xong môn tự chọn, từ xa nhìn thấy tình cảnh này, khi về phòng ngủ thì nói cho Quý Dương nghe.

Quý Dương đang nằm trên giường ăn kem, nghe thấy chuyện này, hai mắt đều tròn tròn, “Vậy á?”

Trời nóng như vậy, vậy mà vẫn có sức đi ghẹo trai!

Lô Hạo cười nhạo cậu, “Ai mà như mày, chỉ biết trốn trong phòng ngủ thổi máy lạnh hưởng thụ, cơ hội là do mình chuẩn bị, lúc người nóng nhất khát nhất, nếu có một cô gái xinh đẹp tới đưa nước, nếu thấy vừa ý thì mày còn gì nữa chứ.”

Quý Dương bò xuống giường, bị lời của Lô Hạo làm cho chột dạ, nhưng ngoài miệng vẫn phản bác, “Xí, Tần Lộ Dịch không phải người như vậy.”

Viên Hiểu Huy ở cạnh nghe thấy lời Lô Hạo cười ha ha, “Mày nói là xinh đẹp, Dương Dương của tụi mình không phải cũng xinh đẹp à, mày nhìn tên trạch này vừa trắng vừa mềm.”

“Móa, tao là con trai được chưa!?” Quý Dương đập Viên Hiểu Huy một cước, “Tao cũng phải đi.”

Cậu ăn hết cây kem chỉ còn lại một nửa, sau đó mở tủ lạnh nhỏ lét lấp trong phòng ngủ, từ trong lấy ra hai chai nước, rất có ý chí chiến đấu, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang ra khỏi cửa.

Nhưng chờ khi cậu tới, thời gian nghỉ ngơi đã sớm kết thúc, bắt đầu huấn luyện lần nữa.

Quý Dương tìm một vòng, xác định vị trí của Tần Lộ Dịch, dứt khoát ngồi dưới bóng cây chờ hần.

Lần này huấn luyện cũng không lâu, thật sự là mọi người cực kỳ khát nước, bên hậu cần của trường thì chậm chạp không đưa nước tới, không ít người nói với huấn luyện viên là sắp mất nước xin cho đi siêu thị mua nước.

Huấn luyện viên cũng khát, khuyên can mãi sau khi huấn luyện đủ hai mươi phút mới được hét cho nghỉ mười phút lần hai.

Quý Dương ngồi trên sân cỏ một mình không thể nói là không nổi bật, trên tay cậu cầm hai bình nước càng làm người ta thêm nhỏ dãi. Các nữ sinh trong lớp Tần Lộ Dịch thấy cậu nhìn bên mình, không nhin được chờ mong Quý Dương muốn đưa nước cho ai.

Ba, năm nam sinh trong lớp xung phong nhận việc chạy đi mua nước.

“Đàn anh bên đó thật đáng yêu, ” Các nữ sinh chậm rãi tụ lại nhìn về phía bóng cây, nhỏ giọng thì thầm cho nhau.

Quý Trạch Trạch mà không đáng yêu á. Một thân da trắng, mỗi ngày giấc ngủ đầy đủ không phiền không giận, môi hồng răng trắng mắt tròn, mặc đồ sạch sẽ mát mẻ cứ như cậu ta mới là đàn em.

“Chẳng lẽ không phải là một tiểu thụ à?” Một câu vạch trần.

“Ai nha, vậy thì không nhất định, “

Các cô lén lút thảo luận hăng say, nhìn thấy Quý Dương đứng lên đi tới bên mình, trong lòng đều ôm chút tung tăng xem náo nhiệt.

Nếu như đưa nước cho mình, vậy mình nhất định sẽ rụt rè nhận lấy. Không ít nữ sinh nghĩ như vậy.

Ai mà đoán được, Quý Dương trực tiếp lướt qua mấy cô, đi thẳng tới chỗ mấy nam sinh đằng sau.

“A?” Các nữ sinh giật mình nhìn theo, liền thấy Quý Dương đứng trước mặt Tần Lộ Dịch.

“Nước này cho em.” Quý Dương giở đầu, ánh mắt mong đợi nhìn Tần Lộ Dịch.

“Rồi, thêm một người bị từ chối.” Nữ sinh cạnh đó nghĩ đương nhiên.

Nghĩa vụ quân sự tới giờ, mỗi ngày ít nhất cũng có hai, ba đàn chị đến gần Tần Lộ Dịch, đưa nước đưa đồ ăn vặt, mời vào CLB với vô số lý do, không có cái nào là hiệu quả. Tần Lộ Dịch nói rõ là không có hứng thú, ngay cả câu từ chối cũng quý chữ như vàng. Đối với các sinh viên lên đại học, sốt ruột buông bỏ xiềng xích muốn nói chuyện yêu đương dàng dàng hoàng một lần mà nói, đều rất kỳ lạ.

Nhưng nghĩ lại, không ít nữ sinh càng thích hần hơn, không ý vào bản thân đẹp trai mà thả thính lung tung là phẩm chất đáng quý cỡ nào.

Mà bây giờ, không chỉ có mấy đàn chị năm hai muốn đớp đàn em, ngay cả đàn anh cũng tới?

Lẽ trời khó dung.

“Đây gọi là tự lao vào chỗ chết.” Các nữ sinh cười nhẹ, tụ lại với nhìn tỉnh bơ nhìn bên Tần Lộ Dịch.

Các cô vốn muốn nhìn Quý Dương bị đánh mặt, nhưng không nghĩ tới Tần Lộ Dịch vừa mở miệng đã đánh mặt các cô đến sưng lên.

“Buổi chiều anh không có tiết à?” Tần Lộ Dịch vừa nhận nước vừa cùng Quý Dương đi về phía bóng cây, khi nói chuyện hắn đã vặn mở một bình nước, nhưng không uống, trở tay đưa lại cho Quý Dương, sau đó từ trong tay cậu cầm một bình khác, “Lúc này thấy bạn cùng phòng của anh, còn tưởng anh cũng có tiết.”

Thần thái và động tác đều vô cùng tự nhiên, các nữ sinh thì thầm bên cạnh thấy mà sợ, chờ, chờ chờ?

Năng lực bạn trai phải vào mặt này còn kích thích hơn trực tiếp uống nước gấp trăm lần.

“Viên Hiểu Huy học môn tự chọn, chiều thứ tư anh không có tiết, ngày mai sẽ đầy tiết, thấy muốn nổ tung.” Quý Dương uống một hớp nước, suy nghĩ chút rồi hỏi, “Ừm, vậy, có ai khác đưa nước cho em không?”

Tần Lộ Dịch ngửa đầu uống hết nửa chai nước, hầu kết chậm rãi trượt lên xuống trong mắt Quý Dương, làm cậu mới uống nước chưa gì đã thấy khát nước.

“Không có.” Tần Lộ Dịch bỏ bình nước xuống bình tĩnh trả lời.

Bạn học đứng cạnh trợn mắt há hốc mồm, tình cảm tre già măng mọc của người ta đối với nam thần chú trong mắt chú đều không phải dành cho mình à?

Quý Dương không nghi ngờ hắn, bé con trong lòng dùng sức vỗ đùi, cảm thấy đây là do Viên Hiểu Huy cố ý lừa cậu ra ngoài phơi nắng.

Tần Lộ Dịch đứng thật rất khát nước, người bình thường phơi nắng dưới mặt trời lâu như vậy sao có thể không khát nước cho được. Hắn không nói hai câu liền uống hết một bình nước, Quý Dương nhìn thấy, cúi đầu liếc bình nước chỉ uống một hớp trong tay mình, “Em còn khát không?”

Cậu hỏi Tần Lộ Dịch.

Tần Lộ Dịch nghiêng đầu, cặp mắt nửa rũ xuống như có ánh sáng, tầm mắt toàn bộ rơi trên mặt Quý Dương.

Nhìn thật mềm mại, như một cục bông trắng trắng, làm người ta muốn tự tay chọt chọt một cái.

“Còn chút.” Hắn nói.

Quý Dương nhìn hai bên, ánh mắt rình mò xung quanh lập tức rút về. Nam sinh mua nước lúc này còn chưa về, cậu suy nghĩ một chút, không có ý tốt mở miệng nói, “Vậy em uống của anh đi.”

Hôn gián tiếp gì đó, đúng là cmn kích thích.

“Cảm ơn.” Về mong đợi của Quý Dương hơn phân nửa đều viết lên mặt, Tần Lộ Dịch thấy mà muốn cười, đưa tay nhận lấy, không chút ngần ngại mà chạm miệng bình uống mấy ngụm lớn.

Quý Dương nhìn không được, néo chặt cằm cổ bên dưới, mới miễn cưỡng thu lại tiếng cường đáng khinh suýt nữa thốt ra.

“Anh đi đây, ” Cậu đứng lên giả vờ đứng đắn, trước khi đi còn không quên mượn động tác vỗ vai để cố ý sờ mó Tần Lộ Dịch, giọng điệu như chính cung nương nương, “Em phải huấn luyện cho tốt đó.”

Tôn Nhiễm Nhiễm ở trong hàng của một lớp học cách đó không xa, thu hết mọi chuyện vào mắt.

Cô đột nhiên nhớ mấy hôm trước có một đàn chị tác phong khá lớn mật chạy tới tỏ tình với Tần Lộ Dịch, bị từ chối rồi không cam lòng, dính buổi nghĩa vụ quân sự của họ một ngày.

Sau đó chỉ trích Tần Lộ Dịch kiêu căng tự mãn, hỏi hắn có phải ai cũng đối xử lạnh nhạt như vậy hay không.

Tần Lộ Dịch trả lời, “Với người mình thích đương nhiên sẽ không lạnh nhạt.”

Đàn chị bị cho một kích tức giận bỏ đi.

Cho nên, với người mình thích thì sẽ không lạnh nhạt? Tôn Nhiễm Nhiễm suy nghĩ.

13. Chương 13

“Thời tiết quỷ sứ gì đây trời!”

Trên sân thể dục đã được dựng xong sân khấu tạm thời, dưới bầu trời tối đen như mực mà có vẻ hơi lung lay sắp đổ, rõ ràng mới hơn bốn giờ chiều, mây mù chồng chất như đang thay đổi thời không, trước khi mưa chưa rơi xuống, bầu không khí rất ngột ngạt.

Quý Dương đứng dưới lầu KTX chờ Dịch Tử Triết, bấm điện thoại gửi tin nhắn cho Tần Lộ Dịch.

Tục tưng Dương Dương: Hôm nay lớp tụi em được xếp ngồi ở vị trí nào vậy.

Cậu suy nghĩ một chút, nhặt nhẹo giống như có chút cưỡng ép, vì vậy nhanh chóng gửi thêm một câu.

Tục tưng Dương Dương: Anh có mua một quả dưa hấu, phòng ngủ tụi anh ăn không hết, chia một nửa cho em nhé?

Lộ Dịch: Góc đông bắc, giờ anh qua à?

Tục tưng Dương Dương: Phải chờ lát nữa, chừng nào đến anh sẽ nói cho em biết.

Quý Dương bấm chữ xong, nghe thấy tiếng bước chân vang lên trong hành lang, cậu quay đầu nhìn lại, cuối cùng thì Dịch Tử Triết cũng lấy xong đồ ra. Tổng Nam không ngoài suy đoán mà trở thành nữ chủ trì, nam chủ trì là một đàn anh từ khu trường khác, đã liên tục chủ trì hai năm, cũng quen biết bọn Quý Dương. Dịch Tử Triết tuy mặt ngoài hay mặc cỡ, nhưng thật sự rất thích Tổng Nam.

“Mình đi cửa hàng trái cây một chuyến trước đi, tôi mua dưa hấu.” Quý Dương nói.

Dịch Tử Triết cũng không hỏi tại sao, theo sau Quý Dương lấy điện thoại ra gửi giọng với Tổng Nam.

Quý Dương bảo chủ tiệm bỏ ra nửa trái dưa, cũng tới mười mấy cân, sau đó mới thở phò phò cùng Dịch Tử Triết chuyển tới sân thể dục của trường.

Cậu muốn gheo trai, bởi vì đoán Tần Lộ Dịch cha không thương mẹ không yêu nên rất đau lòng hần, cả người đều là tinh thần trách nhiệm quan tâm bé đáng thương. Lúc này còn sẵn sóc nghĩ, mua một quả dưa hấu lớn để hần ăn chung với bạn cùng phòng, có lợi cho việc đẩy mạnh mối quan hệ tốt đẹp trong phòng ngủ.

Dù thời tiết có không tốt, nhưng vì hôm nay là ngày dạ hội chào mừng tân sinh viên, các sinh viên vẫn dốc hết sức như trước, trên mỗi con đường trong sân trường đều là người.

“Thời tiết này mà làm dạ hội chào mừng tân sinh viên, sao không dời lại chứ...”

“Đúng đó, lỡ như trời mưa thì rất phiền phức.”

“Trong hội trường có sắp xếp áo mưa...”

Đối thoại linh tinh của những người đi qua bên người lọt vào tai Quý Dương. Cậu ngẩng đầu nhìn bầu trời, tầng mây vốn dày đặc bị gió thổi ra một cái khe, đang từ từ di chuyển rời khỏi trường.

Tục tưng Dương Dương: Lộ Dịch em có mang dù không?

Lộ Dịch: Không mang.

Hi vọng tựa mây có thể bị thổi tan, Quý Dương nghĩ.

Mới vào sân thể dục, Dịch Tử Triết và Quý Dương đã bị Tổng Nam chờ ở cửa từ lâu tóm gọn.

“Bà làm nữ chủ trì mà còn lười biếng ở đây có được không đó?” Quý Dương bị Tống Nam bắt ngờ ào lên làm sợ hết hồn, tránh một bước qua bên cạnh.

Tống Nam sợ Dịch Tử Triết mắc cỡ, không dám quá nhiệt tình với cậu ta khi đối mặt với người khác, chỉ kéo tay cậu ta, nói với hai người: “Theo tôi đi, lát nữa xếp cho hai người ghế người thân, ngồi ở phía sau với lãnh đạo trường.”

“Tôi phải đi đưa đưa hấu.” Quý Dương nhấc túi nylon trong tay lên, sau đó vỗ vỗ vai Dịch Tử Triết, “Ông đi với Tống Nam trước đi.”

Tống Nam lập tức cho Quý Dương một ánh nhìn “Ông hiểu ghê”, hí ha hí hửng kéo Dịch Tử Triết về mặt ngạc nhiên rời đi.

Quý Dương vừa đi về phía góc đông bắc, vừa nhắn tin cho Tần Lộ Dịch.

Tục tưng Dương Dương: Anh tới rồi, giờ qua tìm em.

Góc đông bắc tổng cộng có mười mấy lớp đang ngồi, lít nha lít nhít tập hợp thành một đồng hoàn toàn không nhìn ra ai là ai. Quý Dương đang do dự, định từ đường vào góc đông bắc đi tìm từng lớp, ai ngờ còn chưa bước đi thì vai đã bị người đè xuống từ sau.

“Gi?” Cậu kinh ngạc quay đầu lại, không ngờ người đứng đằng sau lại là Tần Lộ Dịch.

Lúc này Quý Dương không thấy Tần Lộ Dịch rep lại còn tưởng hấn tạm thời không cảm điện thoại, không nghĩ tới Tần Lộ Dịch lại trực tiếp ra tìm cậu.

Tần Lộ Dịch thay đi bộ đồng phục làm nghĩa vụ quân sự, mặc một bộ đồ gọn gàng nhàn nhã, màu da thoảng đen hơn chút, vóc người thon dài cao thẳng lại rất rắn chắc. Khi nhìn Quý Dương, mi mắt luôn theo thói quen mà hạ xuống mang theo chút lười nhác, hơi mím môi, bờ môi mang theo ý cười như có như không, hormone nổ tung tràn lan.

“Anh còn tưởng em ở trống.” Chỉ liếc nhìn hấn thôi, trái tim Quý Dương như bị người ta đập một cái, nhảy ầm ầm như muốn thoát ra khỏi lồng ngực, may mà nhờ sắc trời che đi mặt đỏ hiện không rõ.

Rõ ràng là tới ghẹo trai, sao có thể thoảng cái là biến thành vợ bé bỏng chứ! Tần Lộ Dịch mới là vợ bé bỏng, Tần Lộ Dịch mới là vợ bé bỏng! Trong lòng Quý Dương dùng lời thoại không hề có sức thuyết phục này để tẩy não bản thân, sự bối rối căng thẳng mới coi như là tốt hơn chút.

“Em ra đón anh.” Tần Lộ Dịch thu lại tay mình, cúi đầu nhìn đưa hấu trong tay Quý Dương, rất tự nhiên nói: “Để em cầm.”

Trên tay Quý Dương ngay lập tức liền nhẹ đi.

Tần Lộ Dịch đưa cậu tới khu của lớp mình, chỉ chỉ một vị trí trống trong đó, “Đó là vị trí của em, lát nữa nếu anh muốn tìm em, em ở ngay đó.”

“Ừm, anh biết rồi.” Quý Dương ngoan ngoãn gật đầu, sau đó nhìn Tần Lộ Dịch đi vào đưa đưa hấu cho một nam sinh bên cạnh.

“Đó là bạn cùng phòng của em, ” Hấn đi ra giải thích với Quý Dương.

Dạ hội sắp bắt đầu, chung quanh ầm ầm đều là tiếng nói chuyện, thật ra trong lòng Quý Dương rất ngứa ngáy, lại không biết nên nói gì với Tần Lộ Dịch. Bảo bây giờ cậu đi, cậu lại thấy không quá cam lòng.

Đang xoắn xuýt, điện thoại cậu đột nhiên vang lên tiếng chuông.

Quý Dương vội vã lấy điện thoại ra, là Tống Nam gọi cho cậu. Cú điện thoại thoảng hóa giải lúng túng bị Quý Dương không thể chờ đợi được nữa nhấn nghe.

“Quý Dương, ông đi chưa?”

“Chưa, sao thế?” Cậu liếc nhìn Tần Lộ Dịch đứng ở bên cạnh, về mặt đối phương rất kiên nhẫn, thậm chí còn mỉm cười nhìn cậu, Quý Dương thở phào nhẹ nhõm liền cúp mắt xuống tiếp tục nghe điện thoại.

“Bên tui tui đang thiếu đạo cụ, người diễn tập cho họ để ở sân khấu nhỏ, có lẽ một tiếng sau phải dùng, cánh gà không ai đi được, ông có thể đi sân khấu nhỏ lấy giùm được không?”

“Có lợi gì không đó, ” Quý Dương đã quen da mặt dày với Tống Nam, mở miệng mặc cả.

“Hôn nhẹ tục tưng, Dương Dương của tui, yêu ông nhất đó, moah, moah, moah, hôn ông ba cái được chưa!” Tống Nam biết rõ cửa mạng của Quý Dương, ngắt lấy cổ họng yếu điệu nói.

Bởi vì hoàn cảnh ồn ào, Tống Nam nói chuyện cứ như la hét, vì vậy tiếng nói rõ ràng truyền ra khỏi loa.

Quý Dương nổi da gà, sợ đến mức suýt chút nữa ném luôn điện thoại của mình: “Đi nè đi nè, ai cần bà hôn.”

“Ông đi lấy hả? Cứu mạng rồi Dương Dương.”

“Biết rồi.” Quý Dương đành cúp điện thoại.

Bên sân khấu nhỏ ngoại trừ một vài chương trình diễn tập, và diễn xuất loại nhỏ ngẫu nhiên, bình thường cũng không có ai đi. Có lời đồn rằng ở đó không quá sạch sẽ, không ít người gặp qua vật bẩn ở đó.

Quý Dương bình thường gan lớn, nhưng rất tiếc mạng, đương nhiên là không dám đi một mình. Lúc này có Tần Lộ Dịch ở đây, cậu tất nhiên là muốn người ta đi với cậu. Còn có thể ở chung với người ta, đúng là một hòn đá ném hai con chim.

Cậu nhìn lại Tần Lộ Dịch, muốn mở miệng bảo hắn đi chung với mình, lại phát hiện khóe miệng mỉm cười của đối phương lúc này không biết đã đi đâu.

Cảm xúc của nam thần quả nhiên nói thay đổi là thay đổi ngay, chắc, tiểu yêu tinh làm người ta không nhìn thấu được.

Quý Dương tạm thời cảm thấy đây là một loại phiền não ngọt ngào.

Nhưng may mà Tần Lộ Dịch cũng không từ chối đi lấy đồ chung với Quý Dương.

Bởi vì dạ hội sắp bắt đầu, các sinh viên đều tập hợp trên sân thể dục, càng đi ra ngoài người càng ít, chớ nói chi là góc hẻo lánh như sân khấu nhỏ.

Chờ khi họ tới đó, đã không thấy một bóng người.

Mở cửa sân khấu nhỏ ra một cái khe, bên trong lạnh lẽo như có gió.

Quý Dương cẩn thận đẩy cửa sân khấu nhỏ ra, bên trong tối om. Tim cậu đập căng thẳng, tay run lập cập đi mò công tắc đèn trên vách tường, ai ngờ đâu không mò được công tắc đèn, mà lại mò được một cái tay thon dài.

“Má ơi!” Cậu sợ đến mức quay đầu ập vào ngực Tần Lộ Dịch, “Anh, anh mò phải một cái tay.”

Tần Lộ Dịch mở đèn lên, vẻ mặt phức tạp không biết trong lòng đang có cảm nghĩ gì, “Em biết, em cũng mò phải tay anh.”

Quý Dương quay đầu lại, lúc này mới phát hiện thì ra lúc này cậu mò phải, chỉ là tay Tần Lộ Dịch duỗi ra muốn bật đèn.

Ông có câu điu ma không biết có nên nói hay không.

Sau khi mở đèn, trong phòng sáng trưng, trên sân khấu có đặt một cái thùng, chắc chắn là đạo cụ bỏ quên ở đây. Quý Dương cảm thấy chuyện vừa xảy ra thật sự rất mất mặt, hai gò má ửng đỏ im lặng chạy đi ôm thùng vào trong ngực, sau đó nói giọng lắp bắp xấu hổ nhìn Tần Lộ Dịch: “Cái đó, mình đi thôi.”

Tần Lộ Dịch vươn tay, “Để em cầm đi.”

Quý Dương dùng sức lắc đầu, “Không nặng chút nào hết.”

Tần Lộ Dịch khăng khăng muốn cầm, “Để em.”

Quý Dương đành phải đưa đồ cho hắn.

Tầng mây đọng lại mấy tiếng đồng hồ tuy bị thổi ra, nhưng cuối cùng cũng không chịu nổi gánh nặng, sau một tiếng sấm sét thì ào ào rơi xuống nước mưa khoảng chừng hạt đậu. Tần Lộ Dịch và Quý Dương đi được một nửa trên đường về, không có chỗ trú, chỉ có thể vội vã chạy tới dưới lầu âm nhạc đã khóa cửa, trú mưa dưới mái hiên rộng nửa mét.

Không gian có thể trú mưa rất nhỏ hẹp, phải giữ cho đạo cụ không bị ướt, nơi hai người có thể đứng đã nhỏ lại càng nhỏ hơn, đành phải áp sát vào nhau.

Đứng ngang thì sẽ dầm mưa, đứng quay lưng lại nhau thì rất lúng túng, Quý Dương cảm thấy bầu không khí dần dần gay gay.

Quý Dương chỉ có thể điều chỉnh tư thế qua lại như một con quay, mãi đến tận khi Tần Lộ Dịch lấy tay đè lại cậu, “Đừng nhúc nhích.”

Dưới cái nhìn của hắn, Quý Dương cứ như là 360 độ làm mình dầm mưa.

Tần Lộ Dịch nói rồi lấy bàn tay vuốt vuốt giọt mưa trên tóc sau gáy Quý Dương, sau đó bàn tay vẫn bảo vệ đầu cậu, chặn mưa cho Quý Dương.

Quý Dương bị hắn kêu ngừng lại, hai người thoáng cái thành tư thế mặt đối mặt giáp sát nhau.

Quý Dương đối mặt với ngực Tần Lộ Dịch, hai má mềm mềm gần như dán vào áo hắn, ngay cả tiếng tim đập vững vàng của Tần Lộ Dịch cũng rơi rõ vào tai Quý Dương.

Giọt mưa vốn gấp gáp bỗng nhiên trở nên nhanh hơn, ào ào đập xuống mặt đất, không biết có phải tại ông trời không vừa mắt muốn xối chết hai thằng gay trong bầu không khí gay này không nữa.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sau-khi-giet-ong-xa-trong-game-5-lan>